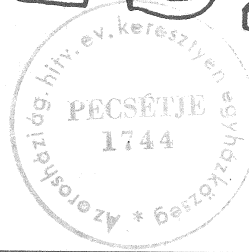
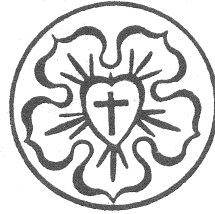

OROSHÁZI

HARANGSZÓ

1998. Húsvét

V. ÉVFOLYAM I. SZÁM

INGYENES

HÚSVÉTI AJÁNLÓ

Abban a reménységben szerkesztjük, írjuk, terjesztjük ezt a szerény újságot, hogy hátha tényleg kézbe veszik a kedves olvasók és el is olvassák majdnem minden sorát, hiszen - úgy érezzük - fontos dolgokat szeretnénk megosztani a testvéreinkkel.

Húsvéti ajánló - azért adtam ezt a címet ennek a számnak, hogy egyrészt jelezzük már az első oldalon a keresztyénségünk legfontosabb ünnepét: a nagypénteki drámát, hogy érettünk történt ott a golgotai kereszten valami nagyon fontos és fájdalmas esemény, valamint hirdetjük a fantáziánkat felül múló húsvéti feltámadást, amibe belebotlik kicsinyes eszünk, de mégis ez az emberi történelem legnagyobb eseménye. Másrészt szeretnénk felhívni a figyelmet egyházközségünk életére, és arra, hogy bármikor bárkinek lehetősége van bekapcsolódnia gyülekezeti életünkbe, a közösség életébe. Nagyon jó orvosság a magány ellen a testvéri és beszélgető közösség lehetősége, bárkinek a rendelkezésére áll, valamint az a lelki hatás is nagyon értékes, amit egy-egy igeszolgálat kínál, egy-egy istentisztelet, bibliaóra nyújt.

Számtalanszor fordult elő velem is, hogy nagyon fáradt, letört, csüggedt voltam, és otthon magamra maradva csak foroghattam volna saját megkeseredett ízű életteremben, de legyőzve vonakodásom, részt vettem mégis valamelyik istentiszteleten és utána mintha kicseréltek volna, megújult, megkönnyebbült, megtisztult az egész bensőm, valami nagyszerű felszabadulási érzést éltem át, és azóta bármikor kísérsen is meg az ilyen

alkalmaktól való húzódozás, legyőzi belső, idegen eredetű ellenállásomat annak élménye és emléke, hogy hogyan sikerült az elmúlt alkalommal is testben és lélekben megújulni, talpra állni, helyrerázódni, erőt meríteni... Még nagyon szegény az az ember, aki ezeket az élményeket nem élte át.

Roppant sajnálatos, hogy e csodálatos lelki és testi felfrissítés erejét, hatását relatíve kevesen ismerik, és csak cipelik tovább fáradtan az egész életüket, kimerült ágyba zuhanás és fáradt ébredés a jellemző, olykor az életkedv is elszáll, mint a madár. A lélek, az élet megújulásának lehetőségét kínálja minden olyan alkalom, amikor valóban Isten szent igéjével foglalkozunk. Annak van valami csodálatos hatása.

Ezért húsvéti ajánló: egyrészt a Biblia kinyilatkoztatott tanítása bűnről, halálról, feltámadásról, megbocsátásról, üdvösségről - ezek adják a keresztyénség ügyének a lényegét, másrészt pedig a jótékony hatás is számottevő, amikor szinte kicserélődik az ember fájdalmas, szomorú, fáradt, kifacsart lelke... Az ajánlat kettős: ünnepeljük a húsvét titkát, és éljünk a megújulás lehetőségével. Ajánlat, elutasítható és elfogadható. Ez már az egyéni felelősség felségterülete. De mi ennek ellenére is nagyon nagy szeretettel hívunk bárkit közénk - mert tudjuk, tapasztaltuk, hogy milyen mennyei kincs van a birtokunkban!

Ribár János
esperes

HÚSVÉT TÉNYÉNEK TANÚI

Húsvét ünnepe a leginkább különleges és titokzatos az egyházi esztendő ünnepei között. Karácsony éjszakáján emberek látták - sőt Mária át is élte - az Úr Jézus születését. Sokan látták, amint Keresztelő János a Jordán vizébe bemerítette. Ötezer férfi és családjuk szeme láttára sokasodott az öt kenyér és két hal. Sokan látták, amint nehéz keresztje alatt roskadozott a Fájdalmak Férfia. (Ézs.53,3) Hárman biztosan - édesanyja, János, a szeretett tanítvány és a római katona - tanúi voltak élete utolsó pillanatainak. Később a tanítványok szeme láttára emeltetett föl az Atyához.

A föltámadás napja, Húsvét ünnepe azonban egészen más. Nem volt ugyanis szemtanúja, amint a nehéz kő elhengeredett a sír szájánál, nem volt szemtanúja a Föltámadott első lépéseinek. Minden titokzatosága mellett mégis a húsvéti evangélium az, ami nélkül nem nyer igazi tartalmat, értelmet egyetlen keresztyén ünnepünk sem! Nem lenne értelme és alapja hitünknek sem! *Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is.* (1Kor.15.14) Az emberi történelem legzseniálisabb kitervelt csalásának áldozata lenne mindenki, aki hittel vallja: Jézus él!

Jézus föltámadása mind a mai napig éles viták kereszttüzeiben áll. Figyelemre méltó, hogy már a kezdet kezdetén jókora összegű kenőpénzt megért volna a főpapoknak, hogy Jézus sírjának őrzői hamisan tanúskodjanak arról, hogy a tanítványok ellopták az Úr testét. Még az egyház történelmében is - főként az úgynevezett "felvilágosodás" korától - többször előkerült a kérdés: tényleg föltámadt?! Hiszen egy ember sem látta magát a föltámadást! Elfogulatlan szemlélő valóban nincs abban a helyzetben, hogy Jézus föltámadását meggyőző ténynek tartsa. A keresztyén ember azonban nem elfogulatlan, nem "semleges világnézetű", hanem megszólított ember. Ki szólította és szól hozzá naponta? Maga a Föltámadott! Mert számunkra a Názáreti föltámadása nem vélekedés csupán, hanem a tények ténye! A mi hitünk tehát nem elképzelésekre, "kitalált mesékre" (2Pét.1,16) alapoz, hanem arra a Jézusra, aki tényleg él, tényleg szól, tényleg cselekszik, szeretetével tényleg átölel,

tényleg megbocsát, tényleg értelmes földi; s majd az örökkévalóságban folytatódó örök életet ad.

Honnan tudhatjuk mi ezeket a tényeket? És hogyan lesznek, lehetnek számunkra is szép, érdekes történetek helyett számunkra mindennél fontosabb valósággá, ténnyé? Pontosan úgy, ahogyan Jézus tanítványaival történt. Maga a Föltámadott szólt hozzájuk, mert hiszen az, hogy Őt látták, nem volt elég ahhoz, hogy higgyenek. *Akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az Írásokat, és így szólt nekik: "Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzálemtől kezdve. Ti vagytok erre a tanúk.* (Lk.24,45-48)

Ma is így, és csakis így lehet a Jézus-történettel, az egyházzal szimpatizáló, vagy éppen a föltámadás valósága felől kétkedő emberből személyesen érintett tanú. Tanúnak azt nevezik, aki maga is átélője, részese annak, amiről tanúskodik. Ugyanezt jelenti az, hogy ma is vannak a föltámadott Krisztusnak tanúi. Nem a szemünk győz meg minket, hiszen a tanítványok is látták a Föltámadottat, mégsem hitték el, hogy Ő az, Ő maga győz meg minket, hisz megnyithatja értelmüket, hogy értsük is az Írást, ami róla szól.

A megnyitott értelmű, és így tanúvá lett tanítványokat azután csak a kivégzés állíthatta meg az örömhír hirdetésében. Megdöbentő változás a magukba roskadt, megrendítően csalódott tanítványok életében! Valósággá lett mindaz, amiben akkor már ők sem hittek, sőt: minden idők legcsodálatosabb tényének váltak részesévé és tanújává: Jézus tényleg él, és Ő valóban az, akinek mondta magát: halálom is győztes Úr! A húsvéti hit tehát nagyon is valóságos tényből fakad: Krisztus föltámadt, valóban föltámadt! Ez a tény, ez a hír azonban nem tőlünk független hír, hanem mi is lehetünk tanúi Jézusnak, akiről a hírt szól! És ez a húsvéti öröm szíve-közepe!

Kovács László
lelkész

Bűneinket maga vitte fel testében a fára...

Nagypéntek. Jézus Krisztus meghal az egész világ bűne miatt. Az ártatlan szenved, hogy nekünk békességünk lehessen. 2000 évvel ezelőtt a golgotai kereszten leheli ki lelkét Isten Fia, hogy megmentse az embert a nekik kijáró büntetéstől. A teológusok, hívő keresztyének magától értetődő természetességgel mondják ki és vallják mindezt. De vajon mit tesz bűnösnek lenni? Mi a bűn, miért és kinek van szüksége a bűnbocsánatra?

A konfirmációs káté rövid mondata annyit közöl Róm 3,12-re hivatkozva, hogy a bűn Istentől való elfordulás, és akaratának nem cselekvése. Lehetséges, hogy ez számunkra egyértelműen összefoglalja mindazt, amit a bűnnel kapcsolatosan gondolunk és tudunk, de hadd álljon itt egy teljesség igénye nélkül készült teológiai kiegészítése mindannak, amit egyszer évekkel, évtizedekkel ezelőtt megtanultunk.

Az Ószövetségben több héber szó van, amit mi egységesen bűnnek fordítunk. Így bűn lehet a tudatos elpártolás, lázadás, a minősített jogtalanság, az Isten és emberek elleni vétek, a tudatos eltérés egy útról, és az általános értelemben vett gonosz. Mindegyikben az jut kifejezésre, hogy az ember áthágta a védelmében készített határokat.

A bűn tehát nem elsősorban az, amire mi először gondolunk a szó hallatán. Nem csupán az a bűnös, aki nyilvánvaló gonosztságot, vagy törvénybe ütköző tettet követ el. A bűn az ember alapvető helyzetét jellemző szó. Minden ember bűnben születik. *Habituális bűnnek* nevezi ezt a teológia nyelve. Luther Márton azt mondja: "Ahol és ameddig személy van, ott van ez a bűn is." Ezért az ember nem képes nem vétkezni. A habituális, vagy más néven eredendő /ős-/ bűnnek, - annak, hogy az ember viszonya megromlott Istennel, Őt sem félni, sem szeretni, sem Benne hinni nem képes - csupán következménye az *aktuális bűn*, amelyet az ember az adott helyzetben elkövet. A bűn erkölcsi, morális /megszokott/ értelmezésének itt van a helye. Ha példázni szeretnék, akkor egy fa példáján tehetjük, ahogy ez az Újszövetségben is olvasható. Akinek az élete gyökere rossz, annak az élete fáján sem teremhetnek másfajta gyümölcsök. Mivel nem vagyunk a helyes viszonyban Istennel, nem tudjuk, hogy mi a jó, sem Őt, sem embertársainkat nem vagyunk képesek szeretni. A gondolati bűnök, a kívánság, a szavakkal történő bántás, a gonosz cselekedetek egy megromlott kapcsolat következményei. Számptalan megnyilvánulási formája van az aktuális bűnnek: szándékosan tett, mulasztás, gyarlóságból, vagy tudatlanságból elkövetett cselekedetek. Akár részletekig menően foglalkozhatnánk bűnkatalógussal, ahogy Pál apostol is több helyen megteszi a rábizott gyülekezetekhez írt leveleiben, vagy ahogyan a katolikus dogmatika is felsorolja azokat - lásd hét főbűn: kevélység, anyagiasság, érzékiség, harag, telhetetlenség, irigység, szent dolgok megvetése. Ezek azonban mind egyedül annak a következtében jelennek meg életünkben, hogy hiányzik egy nagyon fontos irányultság belőlünk, miszerint: nem figyelünk Istenre, nem engedelmeskedünk Neki, nem tartjuk mindennél előbbrevalónak azt, amit Ő kíván tőlünk.

Az ember jól látja bűnös voltát az ige fényében. A törvény - rövid foglalata a Tízparancsolat - leleplezi valós helyzetünket

Isten előtt és rámutat arra, hogy magunk erejéből nem tudunk megszabadulni ebből az állapotból. Pál apostol ennek az összefüggésében írja: "Hiszen amit teszek, azt nem is értem, mert nem azt cselekszem, amit akarok, hanem azt teszem, amit gyűlölök. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, akkor elismerem a törvényről, hogy jó. Akkor pedig már nem is én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn. Mert tudom, hogy én bennem, vagyis a testemben nem lakik jó, minthogy arra, hogy akarjam a jót, van lehetőségem, de arra, hogy megtegyem, nincs." (Róm 7,15-18)

Az Istennel való viszonyt kell tehát helyreállítani ahhoz, hogy az ember képes legyen jót tenni. A problémát a gyökereknél kell megfogni - mondhatnánk. Ezért ment Jézus Krisztus a halálba: a megítélt, bűnös ember miatt. Az, aki "engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig" (Fil 2,8). Ádám engedetlenségét törli el saját vérével. Abból a meghatározottságból szabadítja ki az embert, ami a bűneset óta minden világra jövő embert jellemez. Mindenkinek eltörli a bűnét azzal, hogy elszenvedti annak büntetését. Ezzel a mentő szeretetével ébreszt újra bizalmat Isten iránt. Az elromlott viszonyt Isten maga állítja helyre, hogy ne kelljen szembenéznünk azzal, ami a bűnből következik: az örök halállal, kárhozattal. "Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban." (Róm 6,23)

A bűnös ember ellentétpárja nem a büntetlen ember, hanem a hívő ember. Ezt nagyon nehezen tudjuk megérteni és elfogadni. Az a lutheri állítás, hogy Istenbe vetett bizalom nélkül a legjobb cselekedeteink is semmisnek bizonyulnak - nyilván sokak között felháborodást vált ki. Pedig az csak interpretálása az igének: "Mert minden, ami nem hitből származik, az bűn." (Róm 14,23)

Nem elég tehát csak tisztességesnek lenni és törvénytisztelő állampolgárnak. Bár ezt az ún. iustitia civilis-t, a polgári törvények betartására képességet is Isten bennünk végzett munkájának tekintjük, mégsem ez, hanem egyedül Jézus Krisztus kereszthalála az, ami alkalmassá tesz bennünket a mennyek országára. Hiszen mindaz, amit teszünk, nem változtatja meg Istennel való rendezetlen viszonyunkat. Ezt más Valaki teszi meg helyettünk. "Az igaz ember hite által él." (Hab 2,4) Ez annyit tesz, hogy a hívő ember abból a viszonyból és abban a viszonyban próbál meg élni, amelyet Isten irányítása jellemez. Elfogadja jóra képtelen voltát, és bizalommal veszi Krisztus bűnbocsátó szeretetét. Jogosnak fogadja el Isten ítéltét, de hálával veszi Krisztus áldozatát.

Hogy mi a bűn, az remélem, ezekből a sorokból valamelyest kiderült. S hogy ki is a bűnös és a bűnbocsánatra szoruló, akikért Krisztus mindent odaadni sem sajnált, azt gondolom, ezek után nem nehéz megválaszolni egyikünknek sem.

**Skorka Katalin
s. lelkész**

ÖNTSÜNK TISZTA VIZET A POHÁRBA! AZ ABORTUSZRÓL - EGY AKTUÁLIS ÜGY KAPCSÁN

Amikor e sorokat papírra vetem, az ország közvéleményét talán még a közelgő választásoknál is jobban foglalkoztatja annak a 13 éves leány-anyának az ügye, akit a bíróság első fokon eltiltott az abortuszról. A másodfokú ítéletet meg sem várva, különböző kormányzati, jogi és társadalmi körök nyomására az abortuszt mégis végrehajtották. Semmiképpen sem kívánok az ügy részleteibe belemenni és a konkrét esettel kapcsolatban állást foglalni. Erre nincs sem jogalapom, sem kellő informáltságom. Keresztyén hitemből fakadó meggyőződésemet kívánom elmondani egy olyan ügy kapcsán, amelyben egyértelműen és egyoldalúan egy Istenellenes és életellenes tendencia jutott érvényre.

Nem árt tiszta vizet önteni a pohárba, hiszen az eset Orosházán is történhetett volna, talán történt is... *A kérdés valójában így hangzik: Bibliához kötött lelkiismerettel, keresztyénként, evangélikusként elismerünk-e olyan szituációt, amelyben az abortusz megengedhető?*

Mindenki számára jól ismert, hogy a római katolikus egyház válasza a kategorikus "nem". Az evangélikus egyház ebben az ügyben nem nyilatkozik hivatalos fórumokon, de ez nem jelenti, hogy nincs, illetve nem kell hogy legyen egyértelmű válaszunk. *Az evangélikus egyház nem kíván döntést hozni tagjai helyett lelkiismereti ügyekben, a döntés jogát és felelősségét meghagyja az egyénnek, de egyértelműen állást foglal a Biblia tanítása mellett. A Biblia pedig az élet pártján áll.* Az élet Isten felbecsülhetetlen értékű ajándéka. Életet adni és kioltani egyedül Istennek van joga. Az 5. Parancsolat ("Ne ölj!") lakonikus rövidege azt jelzi, hogy az emberi élet kioldásának minden formája gyilkosság, tehát bűn. Természetesen vannak olyan határesetek, amikor nagyon nehéz eldönteni, hogy két rossz közül melyiket válasszuk. A józan ész válasza ez: a kisebbik rosszat kell választani. Pl. ha az édesanya élete csak a magzat életének elvétele árán menthető

meg, ezt a kisebbik rosszat kell választani. A fenti esetben, és az abortuszok túlnyomó többségében egyáltalán nem erről van szó! Az évi 80-90 ezer (!) hazai abortusznak csak elenyésző hányada életmentő, míg a többi drasztikus gyilkosság. Gondoljuk meg, hogy az élet mentésére felesküdt orvosoknak egy olyan országban, ahol a liberális felfogás győzött, kötelessége a magzati élet kioltása, ha az anya úgy kívánja. Természetesen az orvos lelkiismereti okból megtagadhatja az abortuszt, de akad olyan kolléga, aki elvégzi helyette. Az ilyen orvos nem jut messzire a pályán, mert nem felel meg a társadalom elvárásainak. Az igazi probléma tehát az, hogy egy liberális abortusztörvénnyel nem a normális, természetes életet védjük, hanem az életellenes társadalmi folyamatokat erősítjük. Nem az ártatlan magzat jogait védjük, hanem feljogosítjuk az állampolgárokat arra, hogy szabados szexuális életük következményeit a gyilkosság bűnével "orvosolják". Nem furcsa, hogy pár hónapja halálra ítélték egy fiatal babysittert, mert gondatlanságból egy kisgyermek halálát okozta, most pedig egy ország nyilvánossága előtt kap engedélyt a gyilkosságra egy leány-anya?! Senkit nem érdekel, hogy milyen károkat okoz egy 13 éves leány lelkében egy ilyen drasztikus beavatkozás?! Miféle jövőt szánnak a felnövekvő generációnak, az emberiségnek a liberális jogalkotók?!

Mi, keresztyének nem tudjuk apokaliptikus korunk sátáni folyamatait feltartóztatni, de van küldetésünk: szeressük az életadó Istent és szeressük az élet ajándékát. *Szeressük úgy gyermekeinket, hogy megértsék, nincs nagyobb kincs, mint az élet, melynek megmentéséért Isten a legnagyobb áldozatot hozta a Golgotán. Isten akarata az Élet! Ezt hirdeti, mindennél ékebben a húsvéti történet!*

"BIZONY, AZ ÚR AJÁNDÉKA A GYERMEK, AZ ANYAMÉH GYÜMÖLCSE JUTALOM!"

ZSOLTÁR 127,3

Győri Gábor

Természet, vagy teremtett világ?

Az "Orosházi Harangszó" c. evangélikus újság IV. évfolyam 5. számában az "Öntsünk tiszta vizet a pohárba" rovat több témát vetett fel, melyre olvasóinak válaszát várja, hogy véleményüket a választott témával kapcsolatban az újságban leközölhesse.

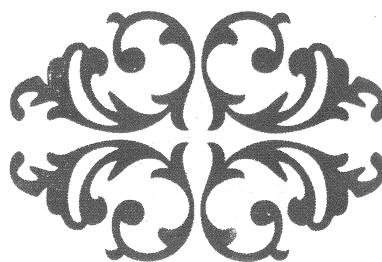
Én a "Természet vagy teremtett világ" témával kapcsolatban azt szeretném közölni, hogy ISTEN létezését már a tudomány is bebizonyította, tehát ISTEN léte már nem hit kérése, hanem tudomány. Hit kérdése már csupán a SZENTHÁROMSÁG tana, mert korlátozott emberi elménkkal felfogni nem tudjuk, de mivel isteni kinyilatkoztatás: hiszünk és hinnünk kell benne.

Az asztrofizikusok szerint a világegyetem az ősrobbanással kezdődött. Óriási anyag nélküli energia sűrűsödött össze - az asztrofizikusok szerint - és felrobbant. A robbanáskor nagyon magas hőmérséklet keletkezett /több trillió Celsius fok/, és ekkor létrejöttek először a tömeg nélküli elemi részecskék, majd az ősrobbanás következtében elindított folyamatban tömeggel rendelkező elemi atomrészecskék keletkeztek, majd ezekből az atomok, ezekből pedig a molekulák és végül ezekből maga az anyag! Tovább már nem kell részletezni, mert a naprendszer, a galaxisok mind anyagból vannak. Melyek Madáchat idézve: "Millió évekig eljár tengelyén, míg egy kerékfogát újítani kell" !!!

A kezdeti magas hőmérséklet lassan hűlni kezdett. Azt tudnunk kell, hogy minden anyag, amely kitágul, hőmérséklete csökken, ha összenyomjuk, akkor pedig nő! Hubble amerikai asztrofizikus felfedezte különleges távcsövével, hogy a világegyetem tágul! Mi következik ebből, mint előbb említettük a hőmérséklete is csökken. A hőmérsékletnek felfelé nincs határa, azonban lefelé van. És ez a mínusz 273,2 Celsius fok, melyet Kelvin angol fizikus fedezett fel és ezért nevezték el 0 Kelvin foknak. Hogy ennek a nagy tudományos felfedezésnek mekkora jelentősége van, azt a

következőkben foglaljuk össze röviden: Ha a világegyetem tágulása következtében eléri a 0 Kelvin fokot, az atomok szétesnek elemi részecskéire, az elemi részecskék tömeg nélküli elemi részecskékre és szétsugárzódnak mint anyagtan energia az örökkévalóságba. Itt most meg kell állnunk egy rövid időre és gondolkoznunk kell: ugyanis két úgynevezett tudományos elmélet létezik a világegyetemmel kapcsolatban. Az Istenben hívőknek a fent vázolt elmélet a hit alapja. De van egy olyan elmélet is, amely az Istent minden lehetséges módon és eszközzel tagadók elmélete: azt mondják, mert a tudományt nem tagadhatják, tágul a világegyetem, de a tágulás egyszer csak megáll és kezd a világegyetem ismét összezsugorodni, hogy elérve az említett ősrobbanás feltételét, ismét keletkezzen egy újabb ősrobbanás és ismétlődhessen az örök körforgás. Ennek az elméletnek azonban van egy tudományosan soha ki nem javítható súlyos tévedése: tény az, hogy a világegyetem egy fizikai világ! és a fizikai világban PERPETUUM MOBILE nem létezik! Már pedig, ha a világegyetem újra összehúzódna, és újra tágulna, jelen lenne egy úgynevezett PULSÁLÓ VILÁGEGYETEM, amely azonos lenne a perpetuum mobilevel, amely egy fizikai paradoxon, és egyedül és kizárólagosan az istentagadók "tudományos" elmélete. Egy az igazság: a világot ISTEN teremtette.

Dr. Horváth Lajos

ÁLDOZATI VASÁRNAP 1998

Kedves Testvérünk!

Örömmel számoltunk be annak idején (1995 Pünkösdjén) a tervezett evangélikus szeretetotthon részére befolyt szép összegű adományról. Akkor több mint egymillió forintot adtak össze áldozatos szívű Testvéreink. Eredeti terveinket módosítanunk kellett, mert a felkínált szeretetotthoni elhelyezést mindössze három idős testvér vette volna igénybe az eredetileg közel harminc jelentkezőből. Így a szeretetotthon ügye nem valósulhatott meg.

Ugyanakkor nagy érdeklődést tapasztaltunk a HÁZIGONDOZÁS iránt, ezért a gyülekezet presbitériuma úgy döntött, hogy önálló *diakóniai munkást* alkalmaz a házigondozás rendszeres végzésére. Ezt a munkát az áldozati vasárnap bevételeiből tudtuk finanszírozni, így vált lehetővé, hogy jelenleg mintegy 80 idős testvér gondozását végzi diakóniai alkalmazottunk. A házigondozás folytatása mellett felmerült egy IDŐSEK NAPKÖZI OTTHONÁNAK terve. Kellő igény, és megfelelő pénzügyi lehetőségek esetén ez a terv is valóra válhat.

Most újabb gond előtt áll a gyülekezet: a több mint 200 éves templomunk tetőzetét kell sürgősen megjavíttatnunk.

A múlt év őszén végzett vizsgálatok alkalmával olyan hibák kerültek felszínre, melyek nem tűrnek halasztást. A javítás elmulasztása, vagy halogatása rövidesen a tetőzet beázásával, megroskadásával fenyeget. Ezt a munkát most még viszonylag kisebb költséggel elvégezhetjük. A költségvetés összege mintegy 5 millió forint, de ennek csak egy része áll a gyülekezet rendelkezésére, ezért a presbitérium döntése alapján

TEMLOMUNK TETŐZETÉNEK MEGMENTÉSÉRE ÁLDOZATI VASÁRNAPOT TARTUNK PÜNKÖSD ÜNNEPÉN

Szeretettel kérjük Testvéreinket, hogy a mellékelt borítékban juttassák el
adományukat 1998. május 31-ig
a templomunkban elhelyezett áldozati asztalra, vagy az
Evangélikus Egyházközség Lelkészi Hivatalába!

Minden önzetlen szeretetből fakadó adományt előre is megköszön a gyülekezet elnöksége nevében:

Benkő Pál
felügyelő

Győri Gábor
ig.lelkész

ELNÉMULT HARANGOK

A kék és rózsaszín keccs harangvirágok egy idő után elvesztik feszes kis-harang alakjukat, elhervadnak, ez a virágok sorsa! Ércmásaikat, - az igazi harangokat - nem a hervadás, hanem a megnémulás veszélye fenyegeti. Mikor némul meg egy harang? Időlegesen akkor, ha nyelvét veszik, véglegesen pedig, amikor megreped...

A harangöntő mesterek az általuk öntött harangok "jószágáért" már az 1880-as években is öt évi felelősséget vállaltak. A gyakorlat nyilván azt mutatta, hogy a nem túl gyakori harangrepedések ezen az időn túl következtek be.

Az orosházi evangélikus egyháznak fennállása óta, - ha jól tudjuk - három harangja jutott erre a sorsra.

Az elnémult harangok sorában a zombai kisharang volt az első amely 162 évi orosházi szolgálat után 1906-ban vesztette hangját. Ha nem tartjuk be a sorrendet, akkor máris említést tehetünk az 1906-ban "a zombai helyett öntetett" 58 kg. súlyú kisharangról, amely 1915-ben már egy ideje repedt volt, tehát tíz évig sem szolgálta a gyülekezetet, a község népét.

Tudunk egy harmadik harangról is, melyet 1856-ban szerzett be az egyház, s 26 év után, 1882-ben szintén elnémult. A feledésbe merült harangról az újabb kutatásoknak is csak adatrészeket sikerült felszínre hoznia.

A nevezetes harang 1882. áprilisában repedt meg. Először megpróbálkoztak annak kivágás általi javításával, ami sikertelenül végződött. Így nem volt más hátra, az egyháznak új harangot kellett beszereznie.

Négy harang volt ekkor a toronyban. A megrepedt volt a "2-i fertályos harang", öt mázsa tizenhárom fontot

nyomott. A korabeli feljegyzésekben még ez áll róla: "Újraöntetett 1856-ban." Feliratáról a jegyzőkönyvek nem tesznek említést.

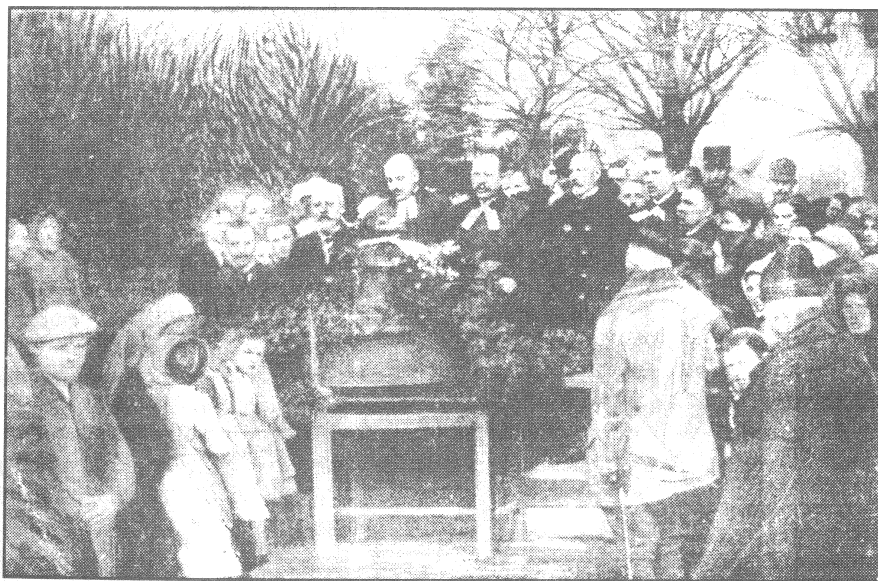
A harang utóéletéhez tartozik még, hogy az új harang megrendeléskor az egyház képviselőtestülete a következő kívánalommal állt elő: "Az új harangra oly módú felirat alkalmaztassék, mely kitüntesse, hogy az orosházi egyház által az 1856-ban öntetett, 1882-ben megrepedt, mint egy hat mázsa súlyú harang helyett öntetett. Felszerelése az újabb módszer szerint történjék, -és pedig ha lehetséges, helyben..."

Az evangélikus egyház az új harangot Selteoffer Frigyes soproni harangöntő cégnél rendelte meg. A harangöntő a megrepedt harang kilogrammját 85 krajcárért vette be, az új harang kilogrammját pedig egy forint ötven krajcárba számította. S a felszerelésért minden kilogramm után újabb 25 krajcárt kért. (A harang szállításáért 14 forint 36 krajcárt fizetett az egyház:)

A történeti hűség kedvéért meg kell említenünk, hogy az új 310 kilogrammos harang felirata a megfogalmazott kívánsághoz képest, igencsak lerövidült: "OROSHÁZI ÁG.HITV.EV.EGYHÁZ 1882." Az új harang 1882. július 16-án kellő helyén használatra készen állt.

Ezt a harangot 1917. március 26-án, ünnepély keretében adták át a katonai hatóságnak. A harang átadásának körülményeiről Kovács Andor: "Harang búcsúztatás" - Orosháza, 1917. c. könyvecskéjében olvashatunk bővebben.

Verasztó Antal

1917. A harang búcsúztatása

A magyar kultúra napja

Ünnepelünk? Megemlékezünk? Hisz ezt a napot nem nyomtatták piros betűkkel a naptárak. Mi mégis megállunk ma (január 22-én) néhány percre, hogy ünnepeljünk.

Am értsük meg, érintse meg szívünket, hogy "Az ünnep részese csak az lehet, aki nem pusztán enni-inni akar, hanem - valahol ott legbelül: ott, ahol az a pusztaság figyelmen múlik - "mennyezős ruhába" öltözik." /Jelenits István/

S míg mindenki szívére ölti ezt az ünnepi, "mennyezős ruhát", addig nézzük meg, mit is jelent ez a szó: kultúra!

A Magyar Értelmező Kéziszótár szerint több jelentése is van:

- a természettudományokban jelent növénytermesztést, beültetett területet, baktériumtenyésztést;
- a mindennapi szóhasználatban jelent viselkedéskultúrát, látás-, mozgás-, hallás-, tánc-, étkezési és még más egyéb kultúrát is.

A kultúra eredeti jelentésében azonban ott rejlik a latin "művelni" szó, mégpedig a maga teljességében: az embernek, hogy igazán ember lehessen, folytonosan művelnie kell magát. Ugyanis minden elolvasott könyvvel, meghallgatott zeneművel, megtekintett képzőművészeti alkotással többé válva, gazdagodva némiképpen új, teljesebb szellemi lényé válik. És manapság? A kultúra művelődést jelent-e? Vagy épp ellenkezőleg! Bizony egyre gyakrabban a szó eredeti jelentésétől eltérő magatartás-formákat alakítunk ki, tapasztalunk: szellemi sötétséget, durvaságot, szerszetlenséget.

És a technika csodálatos eredményei? Azok sem mindig szolgálják látókörünk szélességét, gondolkodásunk emberibbé válását.

De ha ilyen lehangoló tények merülnek fel bennünk ezen a napon, akkor jogos újra feltennünk a kérdést: Ünnepeljünk?

Ha van értelme egy olyan ünnepnek, mint a magyar kultúra napja, az csak az lehet, hogy elmondjunk egy imát a magyar kultúráért. Egy olyan imát, amely számba veszi az elmúltakat, megtervezi az eljövendőt és a beteljesedéshez kéri Isten áldását. S ez az ima nem más, mint Kölcsey Himnusza, mely áldást kér minden egyes magyarra; határon innen és határon túl. S mivel "annyi balszerencse közt, oly sok viszály után" még megvagyunk, talán harmatozik onnan felülről áldás. Áldás, ami feltámasztja bennünk a reményt, hogy az, amit az egyes korok megtenni vágytak, annak holnap virágban kell állnia. Mint ahogy az őszi vetés tavasszal kihajt, majd szárba szökken, virágba borul, s végül meghozza termését. (Itt jegyzem meg zárójelben: a Himnusz születésének dátuma a népi hagyományban élő tavaszi megújulási ünnep napja.)

A vers két kérdés közti választást állít középpontban. Ha vállainkra vesszük a rabigát, ha elfogadjuk a nehezen megváltoztatható helyzetet, akkor legfőljebb csak Isten szánalmában reménykedhetünk. Mert Kölcsey szerint is: áldást csak a küzdők kérhetnek és remélhetnek. Hiszen láthatjuk a Himnuszban: őseink - Atilától Mátyásig - akaratukkal, elszántságukkal, áldozatkészségükkel teremtették meg és tették nagyra hazánkat. Balsorsunk

akkor kezdődött, amikor mi "töröktől rabigát vállainkra vettünk", vagyis ellenségeink helyett egymást pusztítottuk. Saját gyengeségeink miatt bűnhődünk tehát. És ez, 175 év után így van ma is! Ezért egyetlen megoldás: Isten előtt vallani meg:

"Hajh, de bűneink miatt

Gyúlt harag kebledben,

S elsújtád villámidat

Dörgő fellegedben."

Ha ezekért a bűnökért nem borulunk Isten elé, nem fohászunk hozzá, akkor ne okoljuk a mongolt, a törököt, ne okoljuk a németet, az oroszot, ne okoljuk a részvétlen világot! Akkor egyetlen dolgunk marad: hódolni az Úrnak, bűnbánatban és a bűnbocsánat reményében, akinek hódolni a legigazibb szabadság és a legteljesebb győzelem. Ahogyan ezt Kölcsey is tette: "Isten, áldd meg a magyart!"

Ha ezt megértettük, ha ünneplőbe öltöztetett szívünkkel megéreztek, akkor már nem kérdés többé számunkra: Van-e értelme egy kitüntetett napon éltetni a magyar kultúra napját.

Az nem kétséges, hogy nagy válság idején, amikor úgy látszik, semmi sem segít, akkor érdemes elmormolni - természetesen az Úrtól tanul imádság mellett - Himnuszunk imáját is: "Isten, áldd meg a magyart!"

Talán nem csak évente egyszer, vagy jeles ünnepeinken, hanem hetente egyszer. Ahogy tesszük itt, Orosházán vasárnaponként, az istentisztelet végén: amikor az evangélikus templomban - már régi hagyományként - az egész gyülekezet együtt énekl: "Isten, áldd meg a magyart!"

De azért is legyen pirosbetűs ünnep ez a nap, hogy emelkedett méltósága elvezessen bennünket az igazsághoz, ahonnan újjá tudjuk építeni a hitet, a reményt. Mert újjá tudjuk építeni! Mert keil! Mert akarjuk! Mert ezt tűzi elénk célul Petőfi A XIX. század költői című versében:

"Ha majd a bőség kosarából

Mindenki egyaránt vehet,

Ha majd a jognak asztalánál

Mind egyaránt foglal helyet,

Ha majd a szellem napvilága

Ragyog minden ház ablakán:

Akkor mondhatjuk, hogy megálljunk,

Mert itt van már a Kánaán!"

De azért is legyen pirosbetűs ünnep ez a nap, mert erre buzdít bennünket Madách Az ember tragédiájában: "Ember, küzdj, és bízva bizzál!"

De azért is, mert így fohászodik Kölcsey a Himnuszban mindannyiunkért: "Isten, áldd meg a magyart!"

És végül azért is tudjuk újjáépíteni a magyar kultúrába vetett hitünket, reményünket, mert maga Isten is ezt akarja, ezt várja tőlünk.

Levelezőink írják

Két említésre méltó levelet is kaptunk az elmúlt hetekben.

1./ Az egyiket Péterfia Zoltán írta és a következőket olvashatjuk benne:

“Hálás köszönettel vettem a Harangszó karácsonyi számát. Örülök, hogy az egyházi közlöny ilyen szép kiállításban és magas példányszámban jelenhet meg. Ez példaadó lehet a többi gyülekezetünk számára is.

Köszönöm, hogy a Napló “Orosháza ünnepe” című cikke megjelenhetett benne. Ez tovább erősíti Orosháza és Pécs kapcsolatát.

Nagy örömmre szolgált Jantosné igazgatónő írása, amelyben közölte, hogy már idén megkezdődik újra az evangélikus gimnáziumi oktatás is. Ez lesz az egykori iskolánk egyeneságú folytatása, némi kényszerszünet után. Legyen rajta Urunk áldása.

Mellékelten megküldöm a Péterfia család által kezdeményezett Magyar Fészek Alapítvány ismertetőjét. Örömmre szolgálna, ha a következő Harangszóban szó eshetne erről is.

Köszönöm a templom történetét és a jelenlegi állapotát bemutató kis tájékoztatót, hiszen ez a templom volt csaknem húsz esztendeig házam népének lelki otthona.”

Áldáskívánással zárja kedves sorait, mi pedig természetesen helyt adunk az Alapítvány ismertetőjének a következő számban.

2./ Miklós Frisch úr (Ausztráliából) ismét jelentkezett, és nagyon érdekes levelét most is közreadjuk szószerint, minden változtatás nélkül. Ezzel a közléssel “csak” folytatjuk a megkezdett témát, mindenkinek érdemes elolvasva elgondolkodnia a felvetett téma felett:

“Igen tisztelt Esperes Úr!

Az 1997. szeptember 22-én írt levelét 1998. január végén kaptuk meg. A hajópostán feladott levelek 3-4 hónapos utat tesznek meg, mire a címzetthez érnek.

Amikor mi az eseményeket az Ön hivatalával közöltük, nem gondoltunk arra, hogy annak más irányú hatása is lesz. Úgy gondoljuk, hogy Ön köznevelés szempontjából hozzáértő érzékkel jó szolgálatot tett levelünknek az Orosházi Harangszóban való nyilvánosságra hozatalával.

Az alábbiakban szeretnék néhány olyan gondolatot és eseményt leírni, amelyek az 1944-es időben foglalkoztatták az orosházi zsidóságot.

Az antiszemitizmus tagadása vagy annak hatásának a valóságtól eltérően szebb színben való feltüntetése a tények ismeretében nem elfogadható a

számomra. Azt is tudni kell, hogy az egyházakon belül is volt antiszemitizmus. 11-12 éves koromban Keselyős pusztán laktunk, amikor is a telepes rádióban hallottam, hogy a magyar parlamentben két keresztyén vallás főpapja a 38-39-es zsidótörvények megszavazását teológiai alapon helyeselte. A törvényt megszavazták és ezzel részesei lettek egy olyan emberirtásnak, amelyet a világtörténelem nem ismert. Állítólag a keresztyén humánus névben cselekedtek. (?!)

Szerencsére voltak olyanok, mint Apor Vilmos püspök úr, aki életével fizetett a zsidók melletti kiállításért; Bereczky Albert püspök úr, Hamvas Endre püspök úr és még sokan mások, akik számára a keresztyén erkölcs nemcsak szólam volt.

Nem akarok eltérni az orosházi eseményektől, hiszen feleséggel együtt ahhoz a kicsiny túlélő csoporthoz tartoztunk, akiknek orosházi gyökerei több mint 100 évre vezethetők vissza. Én 16-17 évesen jóformán felnőtt szemszögéből vizsgáltam a körülöttünk folyó eseményeket. Mi az 1800 lélekszámú orosházi zsidóság utolsó maradványai, a holocaust túlélői vagyunk. Szerényen állítom, hogy az 1940-1969. között ott történt események ismerője vagyok zsidó szempontból.

Térjünk vissza Fürst Ervin lelkész úr tevékenységére. Köztudott tény volt, hogy az evangélikus gyülekezet neki köszönhetően tartózkodott Orosházán az erőszakos cselekedetektől. Zsidóverésről egész gettózásunkig nincs tudomásom. Orosházán csend volt. Gettózásunk, majd elhurcolásunk mégis bekövetkezett Fürst lelkész úr tiltakozása ellenére.

Emlékszem, amint a deportálásból és munkaszolgálatból visszatért zsidók felelevenítették a tobzódás idejét járt szóbeszédet: “Ha Orosházán antiszemita jellegű felvonulás lesz, meneküljünk az evangélikus templomba.” Arra is élő tanú vagyok, hogy 1969-ig, távozásunkig Orosháza lakossága kártevési szándékkal nem nyúlt sem a zsinagógához, sem a temetőhöz. A Gelegonya család akkor is hűségesen őrizte a temetőt, sőt magáénak tekintette, amikor már az orosházi zsidóságot kiirtás céljából elhurcolták. A temető kifosztása 1969. után kezdődött. Részünkről mélységesen elítélendő, akár zsidó, akár keresztyén kezek követték el a bűnt.

Sajnálatos módon egy másik esemény is Orosházával kapcsolatos, amely 1945-46-ban történt. Ugyanis egy Orosházáról elszármazott író olyan zsidóellenes gyűjtő beszédet mondott, amely felkorbácsolta a szunnyadó antiszemita kedélyeket. Ennek következtében Kunmadarason 3, deportálásból visszatért zsidó életét vesztette. Antiszemita

Te kit választanál? És Ön?

Eszünkbe jut az egykori rockopera, "István a király" első kérdése, ami hasonlóképpen hangzott, mint a címben jelzett kérdés, és ennek oka természetesen az, hogy 1998. a választások éve. Sajnos a jelenlegi médiaképlet szerint inkább csak a szavazások éve ez, és nem a választásoké, ugyanis - szerény közvélemény-kutatásom eredményeként mondhatom - a megkérdezettek jelentős többsége még azt sem tudta felsorolni, hogy hány párt van szép és demokratikus hazánkban. A legnagyobb meglepetésemre még diplomások között is akadtak olyanok, akik csak jelentős koncentráció után tudták elmondani - kis hibával - a parlamenti pártok neveit.

Ennek a tudatlanságnak természetesen az az oka, hogy az elfogulatlan magyar médiavilág elképesztő elfogultsággal és amorális egyoldalúsággal teljes tudatlanságban tartja a szellemileg nem érzékeny és nem érdeklődő tömeget, amelyet kielégít az egyre növekvő ostoba kereskedelmi csatornák (még Hofi G. szerint is inkább kanálisok - a tartalmuk miatt) primitív filmtömege, és a jó magyar néző a hihetetlen silány sorozatok és szellemi értelemben üres krimik, thrillerek mocskával tömi az agyát. És nagyon sokan nem tudnának 5 magyar íróat jelesebb műveikkel együtt megnevezni, bezeg az amerikai álsztárok neveit sorolják...

Meghökkenő volt tehát számomra, hogy a megkérdezettek nagy létszáma nem tudta felsorolni a magyar pártok neveit, és ennek oka, hogy nem vagy nem eleget hall róluk, és ebben az esetben már annak a kérdésnek nem sok értelme lett volna, hogy melyik párt milyen programmal kíván fellépni.

Természetesen voltak olyan pártok, amelyeknek a nevét mindenki tudta, hiszen a többiek elhallgatása mellett ezeket állandóan szerepeltetik. Ezért sajnálatos megállapításom, hogy 1998-ban még kevésbé lesz választás, hanem inkább csak szavazás, mint a régi jó 60-as és 70-es években - hiszen akkor sem választottunk, hanem csak szavaztunk. Már akik szavaztak ...

Most természetesen én is elmegyek az urnákhoz (választok, mert ismerem a pártokat) és arra biztatok mindenkit, hogy használja ki a hátralévő időt és ismerje meg becsületesen az összes párt jelöltjét, de elsősorban a mondanivalóját. Múltját, jelenét és jövőendő vonatkozású állítását...

Anélkül, hogy bármelyik pártnak a nevét megemlítenénk, azt látni kell, hogy a következő helyzet dől el 1998-ban: **lesz-e végre rendszerváltás, vagy csak továbbra is rendszerváltoztatás.** Óriási különbség van a rendszerváltás és a rendszerváltoztatás között.

Nagyon sokan megkérdezik tőlem mostanában, kire szavazzanak, kit válasszanak, van-e az evangélikus egyháznak hivatalos álláspontja?

Az evangélikus egyháznak mint intézménynek ezzel kapcsolatosan azért nincs definitív és hivatalos álláspontja, mert a küldetése az, hogy mindenféle társadalmi körülmények között - diktatúra, parlamenti diktatúra, demokrácia - teljesítse az Istentől kapott feladatát, hogy hirdesse Isten kinyilatkoztatását jobboldaliaknak, baloldaliaknak Isten megbocsátó szeretetéről és az üdvösségbe való meghívásáról - és annak elutasítása esetén a végzetes következményéről. Bármelyik párt jusson hatalomra, ezt a küldetést akkor is teljesíteni kell.

A gyülekezet tagjai azonban mégis kérdéssel fordultak hozzánk, és a kérdésre illendő válaszolni. Anélkül, hogy bármelyik pártot preferálnánk, általánosságban hangsúlyozandó, hogy egy keresztyén ember úgy válasszon, hogy nézze a magyarság ügyét. Még csak nem is azt kérjük, hogy nézze az Egyház ügyét, mert az Egyház Krisztus ügye (teste) és az jó kezekben van a mennyei Atyánál, és amiképpen Ő rendel, nekünk azt engedelmesen kell elfogadni. Ha diktatúrát rendel, abban kell bűnbánatot tartanunk az elmulasztott lehetőségeink és hitetlenségeink miatt, ha mégis demokráciát engedélyeznie, akkor abban kell felszabadultan dolgozni... Tehát mi nem is kérjük, hogy bárki is nézze az Egyház érdekeit, mert az Egyház kizárólag Isten kezében van...

De szabad magyar hazánkért és nemzetünkért aggódni, mert így a kihálás felé haladunk, szabad az életszínvonal miatt töprengeni (1994-hez képest óriási a romlás), szabad ennek a népnek az erkölcsi állapota felett gondolkodni (Európában sehol nincs ekkora vallástalanság, mint nálunk, talán az egykori NDK a kivétel, de a szomszédainknál mindenütt jelentős vallási megújulás volt). Tehát világosan kell látnunk a következő jelzőket: nemzeti, szociális, család-centrikus, keresztyén, jogi, demokratikus.

Te kit választanál? És Ön?

Eszünkbe jut az egykori rockopera, "István a király" első kérdése, ami hasonlóképpen hangzott, mint a címben jelzett kérdés, és ennek oka természetesen az, hogy 1998. a választások éve. Sajnos a jelenlegi médiaképlet szerint inkább csak a szavazások éve ez, és nem a választásoké, ugyanis - szerény közvélemény-kutatásom eredményeként mondhatom - a megkérdezettek jelentős többsége még azt sem tudta felsorolni, hogy hány párt van szép és demokratikus hazánkban. A legnagyobb meglepetésemre még diplomások között is akadtak olyanok, akik csak jelentős koncentráció után tudták elmondani - kis hibával - a parlamenti pártok neveit.

Ennek a tudatlanságnak természetesen az az oka, hogy az elfogulatlan magyar médiavilág elképesztő elfogultsággal és amorális egyoldalúsággal teljes tudatlanságban tartja a szellemileg nem érzékeny és nem érdeklődő tömeget, amelyet kielégít az egyre növekvő ostoba kereskedelmi csatornák (még Hofi G. szerint is inkább kanálisok - a tartalmuk miatt) primitív filmtömege, és a jó magyar néző a hihetetlen silány sorozatok és szellemi értelemben üres krimik, thrillerek mocskával tömi az agyát. És nagyon sokan nem tudnának 5 magyar íróat jelesebb műveikkel együtt megnevezni, bezzeg az amerikai álsztárok neveit sorolják...

Meghökkenítő volt tehát számomra, hogy a megkérdezettek nagy létszáma nem tudta felsorolni a magyar pártok neveit, és ennek oka, hogy nem vagy nem eleget hall róluk, és ebben az esetben már annak a kérdésnek nem sok értelme lett volna, hogy melyik párt milyen programmal kíván fellépni.

Természetesen voltak olyan pártok, amelyeknek a nevét mindenki tudta, hiszen a többiek elhallgatása mellett ezeket állandóan szerepeltetik. Ezért sajnálatos megállapításom, hogy 1998-ban még kevésbé lesz választás, hanem inkább csak szavazás, mint a régi jó 60-as és 70-es években - hiszen akkor sem választottunk, hanem csak szavaztunk. Már akik szavaztak ...

Most természetesen én is elmegyek az urnákhoz (választok, mert ismerem a pártokat) és arra biztatok mindenkit, hogy használja ki a hátralévő időt és ismerje meg becsületesen az összes párt jelöltjét, de elsősorban a mondanivalóját. Múltját, jelenét és jövődő vonatkozású állítását...

Anélkül, hogy bármelyik pártnak a nevét megemlítenénk, azt látni kell, hogy a következő helyzet dől el 1998-ban: **lesz-e végre rendszerváltás, vagy csak továbbra is rendszerváltoztatás.** Óriási különbség van a rendszerváltás és a rendszerváltoztatás között.

Nagyon sokan megkérdezik tőlem mostanában, kire szavazzanak, kit válasszanak, van-e az evangélikus egyháznak hivatalos álláspontja?

Az evangélikus egyháznak mint intézménynek ezzel kapcsolatosan azért nincs definitív és hivatalos álláspontja, mert a küldetése az, hogy mindenféle társadalmi körülmények között - diktatúra, parlamenti diktatúra, demokrácia - teljesítse az Istentől kapott feladatát, hogy hirdesse Isten kinyilatkoztatását jobboldaliaknak, baloldaliaknak Isten megbocsátó szeretetéről és az üdvösségbe való meghívásáról - és annak elutasítása esetén a végzetes következményéről. Bármelyik párt jusson hatalomra, ezt a küldetést akkor is teljesíteni kell.

A gyülekezet tagjai azonban mégis kérdéssel fordultak hozzánk, és a kérdésre illendő válaszolni. Anélkül, hogy bármelyik pártot preferálnánk, általánosságban hangsúlyozandó, hogy egy keresztyén ember úgy válasszon, hogy nézze a magyarság ügyét. Még csak nem is azt kérjük, hogy nézze az Egyház ügyét, mert az Egyház Krisztus ügye (teste) és az jó kezekben van a mennyei Atyánál, és amiképpen Ő rendel, nekünk azt engedelmesen kell elfogadni. Ha diktatúrát rendel, abban kell bűnbánatot tartanunk az elmulasztott lehetőségeink és hitetlenségeink miatt, ha mégis demokráciát engedélyeznie, akkor abban kell felszabadultan dolgozni... Tehát mi nem is kérjük, hogy bárki is nézze az Egyház érdekeit, mert az Egyház kizárólag Isten kezében van...

De szabad magyar hazánkért és nemzetünkért aggódni, mert így a kihalás felé haladunk, szabad az életszínvonal miatt töprengeni (1994-hez képest óriási a romlás), szabad ennek a népnek az erkölcsi állapota felett gondolkodni (Európában sehol nincs ekkora vallástalanság, mint nálunk, talán az egykori NDK a kivétel, de a szomszédainknál mindenütt jelentős vallási megújulás volt). Tehát világosan kell látnunk a következő jelzőket: nemzeti, szociális, család-centrikus, keresztyén, jogi, demokratikus.

1. **Nemzeti:** azaz magyar, és tenni akar az ellen, hogy a Kárpát-medencéből ne pusztuljon ki a magyar, mert a fogyásunk most már több, mint tragikus! Nemzeti öntudat sovinizmus nélkül, hazaszeretet mások iránti ellenségeskedés nélkül. Tehát nemzeti, amelyik megbecsüli a nemzetiségieket is.

2. **Szociális:** azaz minden állampolgár jólétét szem előtt tartja és nemcsak egy maroknyi kisebbségnek engedi meg az elképesztő meggazdagodást.

3. **Család-centrikus:** azaz mind szellemi, mind anyagi módon elősegíti az egészséges családok keletkezését és életben maradását. A szellemi tartalom a keresztyénség tanítása a házasságról, családról.

4. **Keresztyén:** azaz nemcsak megtűri idegentestként a keresztyén kultúrát, lelkiséget (Tízparancsolat és az áldozat kérése), hanem életteret ad számára, tekintettel arra, hogy lelki tartalom nélkül tovább oldódik a magyarság kéréje és a semmibe fog hullani. Itt nem egyszerűen az egyházakat propagáljuk, hanem a keresztyén szellemiséget és kultúrát - enélkül végzetes kiüresedés és fékezhetetlen elvadulás népünk jövője.

5. **Jogi:** azaz kiküszöböli azt a fertelmes szlogent, ami az utóbbi 10 évben alakult ki hazánkban, hogy valami "törvényes, de nem erkölcsös". A jog ne az igazság kifecamításának eszköze legyen, hanem valóban a tiszta igazságot szolgálja.

6. **Demokratikus:** mindenkinek joga van az információhoz, mindenkinek szabad olyan véleményt nyilvánítani, ami megalapozott. A demokratikus nem egyszerűen a többség akarata - az igazi demokratizmus az információ birtokában levő többség akarata.

Ezután tessék választani..., kinek szíve és lelkiismerete szerint, amennyiben valóban tájékozódott a különböző képletek, változatok között. Ennek pedig meg van a módja, csupán odafigyelés kell, pl. hogy mit olvasok, hallgatok, nézek - és látok.

Ribár János
esperes

Feladatunk a magyarságtudat megőrzésében...

A világban szétszóródott magyarság önbizalmának erősítése terén a magyar egyházaknak sok tennivalójuk van, a vigasztalás, a hit és erkölcs eszközeivel. Tudatosítani kell mindenkivel, különösen aki hazánkban él, hogy a magyarság és a keresztyénség egymástól egy évezrede elválaszthatatlan. Mi magyarok csak Krisztusban maradhatunk meg magyarnak. Az ateizmus, az internacionalizmus mint számunkra idegen eszme, nem kedvez a magyarságtudat fennmaradásának. Sokan, már évszázadokkal előbb megjósolták, hogy a magyarság megszűnik önálló, elismert állam lenni, és népe kipusztul, vagy beolvad a népek tengerébe, mint az avarok vagy mint a morvák. Alátámasztja ezt a hitet az a tény, hogy a magyarság az utóbbi századokban minden háborút elveszített. Olyan népekhez, olyan eszmékhez csatlakozott, melyek eleve bukásra ítéltettek, és a forradalmait is rendre leverték. A nemzethalál víziójával egy nép sem tusakodott annyit, mint a magyar. Ezért minden magyarországi egyháznak kötelessége rádöbenteni híveit arra a veszedelemre, mely körülöttünk ólálkodik és várja a kedvező pillanatot az eltiprásunkra. Mert a biztos haláltól csak a Mindenható Isten szeretete és védelme, valamint az ebből fakadó hit mentheti meg a magyarságot.

Valamennyi egyház az Ige hirdetésén keresztül erősítse tudatunkat, hogy megfelelhessünk a nemzeti elvárásoknak Isten és ember előtt. Ha mégis úgy hozná a végzet, hogy a magyarság megszűnne, az emberiség kultúrája lenne szegényebb.

Történelmünk során mindég születtek olyan vezéregyéniségek, akár a hazában, akár külföldön, mint az aradi vértanúk, akik Petőfivel vallották: "Ha nem születtem volna is magyarnak, E néphez állanék ezennel én, Mert elhagyott a legelhagyatottabb, Minden nép közt a föld kerekén."

Régi időkben, de sokszor még ma is sokan állítják, hogy a magyar nép a nyugat pajzsa-védőbástyája, de az idők folyamán be kellett látnunk, hogy csak ütközőzóna voltunk kelet és nyugat között. Bár a névtelen ezrek, akik megőrizték emberségüket, identitásukat, a legnagyobb elnyomás és kegyetlenkedések között is megtartották hitüket. Ez a hit adott erőt a megpróbáltatások és nehéz terhek elviseléséhez. Mert századokon át sokan pusztítottak bennünket, hol barát, hol ellenség gázolt át rajtunk, de Isten velünk volt és a legnagyobb veszedelemben is védelmet, segítséget nyújtott a benne hívőknek. Így maradhattunk fenn ezideig.

Mindég vendégszerető nép voltunk, de az idők folyamán sokszor éltek vissza vendégszeretetünkkel... és ekkor jött Trianon, a vendégül látottak kitértak bennünket saját országunkból. Azóta minden harmadik magyar az anyaország határain kívül próbál megélni. Most nekünk - anyaországiaknak - Isten segítségével olyan életet kell élnünk, hogy a határokon kívül élő véreink felnézhessenek reánk, mint példaképekre a magyarságtudat és a hit megőrzésében. Mert "Hazádnak rendületlenül légy híve ó magyar, Bölcsőd az s majdan sírod is, mely ápol s eltakar."

Forrás: Dr. Ádám: Magyarságunk

Benkő Pál

SZÁRAZNÉ KÖRÖSSY EDIT:

AZ OROSHÁZI EVANGÉLIKUS EGYHÁZ LEVÉLTÁRI KINCSEI

I. rész

Aki Rómába utazik, megnézi a Szent Péter székesegyházat, Velencében a Szent Márk templomot, Bécsben a Szent István bazilikát, mert ezek a város nevezetességei. Az Orosházára látogató vendégeinknek is bizonyára megmutatjuk az evangélikus templomot, talán azt is elmondjuk, hogy a települést azok az evangélikusok alapították, akiket Zombárról evangélikus vallásuk miatt üldöztek el. A tájékozottabbak hozzáfűzik, hogy ez akkor még mocsaras pusztaság volt, otthonukat mégis felcserélték a szabad vallásgyakorlás reményében. Képes ismertetővel kedveskedhetünk, ami templomunkat, annak oltárképét, orgonáját ábrázolja. A messze földről hazalátogatók közül bejön néhány a hivatalba, keresi a szülők, nagyszülők örízte legenda nyomait: itt keresztelték szüleiket, itt esküdtek nagyszüleik, vagy Orosháza alapítói között szerepelnek őszüleik is. A levéltárban választ kapnak a feltett kérdésekre, de még ekkor sem gondolnak arra, mennyi érték van körülöttünk, milyen kincseket rejtene az egyház tulajdonát képező iratok.

Pedig Orosháza történetében igen fontosak az itt őrzött dokumentumok. A településsel egyidős az egyház is. Horváth András, a gyülekezet első lelkésze igen nagy műveltséggel rendelkezett, s fontosnak tartotta feljegyezni az első naptól kezdve a legfontosabb eseményeket. Hiteles, egyedüli helytörténeti anyag ez, felbecsülhetetlen értékű.

Erről, valamint az orosházi Evangélikus Egyház gyűjteményeiről Koszorús Oszkár helytörténész készített egy ismertetést (megjelent: Békési Élet 1985.), így ezt részben megismétlem, részben kiegészítem akkor, amikor a levéltár legértékesebb iratainak bemutatására vállalkozom.

Legértékesebb írott forrásaink az anyakönyvek. Ezek közül is az első a legbecsesebb, amelynek bevezetőjében Horváth András latin nyelven írta le Orosháza alapításának krónikáját. A következő lapokon 1744. évtől vezette a kereszteléseket, esküdtetéseket, 1771. évtől találjuk meg a halottak bejegyzését. A pontos adatok mellett sok helyen néhány szó utal a sorsokra, körülményekre is. Benne van ebben a családok öröme, bánata, szégyene, de elődeink szokásaira, életére vonatkozó adatok birtokába is juthatunk. Országos viszonylatban is jelentős értéket képviselő dokumentum ez: az első öt bejegyzett anyakönyv között szerepel a nyilvántartásban. Természetesen ezt is és a másik két XVIII. századi anyakönyvet is páncélszekrényben kell tartani, féltve tűztől, víztől, betöréstől. A többszáz éves lapokat védeni kell a portól, fénytől, nedvességtől.

Legfőbb anyakönyveink:

- I. ESKETÉSI - KERESZTELÉSI - HALOTTAK ANYAKÖNYVE 1744-1785.
- II. ESKETÉSI - KERESZTELÉSI - HALOTTAK ANYAKÖNYVE 1786-1810.
- III. ESKETÉSI - KERESZTELÉSI - HALOTTAK ANYAKÖNYVE 1811-1825.

Még egy úgynevezett Vegyes anyakönyvet őrzünk a XIX. század elejéről:

- IV. KERESZTELÉS - ESKETÉSI ANYAKÖNYV 1826-1834.

Ezekon kívül 20 kötet, egyenként több száz oldalas nagyméretű keresztelési anyakönyv tartalmazza a gyülekezetünkben megkereszteltek adatait 1835-től napjainkig. Hét kötetben készítették el a Keresztelési anyakönyv regiszterét 1823-1895-ig. Hat kötetet tesznek ki az Esketési anyakönyvek, ugyancsak 1835-től máig, amihez egykötetes Betűsoros esketési anyakönyv tartozik, 1835-1895-ig összegyűjtött adatokkal. Érdekes az Eljegyzési anyakönyvek kilenc kötete. Az elsőnek a címe: Házassági feljegyzések és mőringolásokat jegyző könyv az 1788 november 7-től 1835-ig.

A Vegyes anyakönyveken kívül tizenkét Halotti anyakönyve van az egyháznak, 1826-tól önálló kötetben. Ezekhez 1856-1895-ig négy kötetben készült Halotti anyakönyvi regiszter.

Külön négy kötet tartalmazza a Konfirmált gyermekek névjegyzékét. 1879-től vezetik folyamatosan. 1892-től jegyezték a Kitértek és áttértek anyakönyvében az ide vonatkozó adatokat, eddig három kötetben.

Itt találjuk meg az egykori leányegyházak anyakönyveit is:

- a szentornyai ev.egyház két együtt vezetett /keresztelési és halottak/ anyakönyve 1856-1902-ig
- a földvári ev. egyház keresztelési anyakönyve 1861-1881-ig

- a földvári leányegyház halotti anyakönyve 1861-1881-ig
- a kiscsáki ev. egyház keresztelési anyakönyve 1884-1894-ig

Az anyakönyvek közül különös jelentőségük az 1895. előttieknek van, 1895. a polgári anyakönyvezés kezdetének éve. Ezt megelőzően az egyházi anyakönyvek tekintendők hivatalosnak, többnyire egyedülinek is.

Helytörténeti szempontból legalább ennyire fontosak az egyház jegyzőkönyvei is, amelyeket 1818-tól kezdtek írni. Orosházi ágostai vallást tartó Keresztyén Gyülekezet végzéseinek Protokolluma, olvashatjuk az elsőt. Kezdetben feljegyezték a helyi vonatkozású rendelkezések mellett a püspöki és esperesi gyűlések határozatait is. Később a helyi presbitérium és képviselőtestület üléseiről tudósítanak. A község gazdasági, társadalmi, kulturális eseményeiről is képet kapunk, hiteles, sok vonatkozásban páratlan krónika ez.

Meg kell említenünk a Kánonszerű látogatások jegyzőkönyvét, amiből három kötet van. 1877-ben dr. Szeberényi Gusztáv bányakerületi superintendans, 1913-ban Scholtz Gusztáv bányakerületi püspök, 1922-ben dr. Raffay Sándor bányakerületi püspök látogatta meg a gyülekezetet, s készítettek összefoglalót az orosházi ág. hivat. evangélikus egyház addigi történetéről és a végzett munkáról.

Az anyakönyvek és jegyzőkönyvek mellett már a kezdeti években fontos szerep jutott a számadási könyveknek: A Búza lajstrom 1814/5. című, és Az Orosházi Evangelika Szent Eklézsiának jövedelmeit jegyző és számadó könyve 1827-1865., valamint Az Orosházi Evangelika Szent Eklézsiának költségeit és kiadásait jegyző és számoló könyve, Anno 1827-1865.

1844-ből való a Százados Alapítvány könyve: a község előljárói 400 ezüst forintot érő alapítványáról szól, s annak rendszeres számadásairól, amelyet a százéves évforduló ünnepén tettek, hogy a kétszázadik évfordulóig kamatozzék, majd az egyház javára fordíttassék.

Az 1850-es évektől már folyamatosan összegyűjtött iratanyagot találunk: esperesi átiratokat, anyakönyvi ügyekkel, házassági engedéllyel foglalkozó leveleket, halotti bizonyítványokat. Külön említésre méltók a helyi iskolaüggyel foglalkozó iratok: 1858-tól vezették a leltárakat, iskolakötelesek jegyzékét, statisztikákat, az evangélikus iskolákra és evangélikus gimnáziumra vonatkozó iratokat.

1863-tól a Hivatalos kiadványok című könyvbe jegyezték be, hogy kinek milyen bizonyítványt adtak ki /keresztelési, konfirmációi stb./.

1897-től írtak lelkészi iktatókönyveket, 1875-től kezdve postakönyvet. 1850-től vannak meg a templomi hirdetőkönyvek, házassági, halotti hirdető, az adományokról és az egyház egyéb ügyeiről szóló hirdetések. A jegyzőkönyvek, igazgató-lelkészi iratok, számadások mellett ez is a gyülekezet életének egyfajta krónikája.

Néhány iratérdekességet említenék még meg. Így a Viszálykodó házastársak békéltetési jegyzőkönyvét, amit 1880-tól vezettek. A Törvényt nem teljesítők kézikönyve 1896-tól tartalmazza azoknak a névsorát, akik gyermekeiket nem keresztelték, "Kézadáson nem voltak", "Gyermekeik vallására nézve szerződést kötöttek", "Egyházi házasságot mellőzték", "Vegyes házasságból születtek, akik nem kereszteltettek nálunk".

Nagyon szép kötésű, kivitelezésű a Könyörületes adományok aranykönyve, amely 1880-1905. évekről tudósít. Külön könyvbe került azoknak a névsora, akik "Adományok a Luther-templomra" alap adakozói voltak.

Az Alapítványok, alapok és hagyományok könyve az alapító leveleket, illetve azok másolatát tartalmazza a Százados alaptól kezdve Ezek a lapok tanúi annak a szándéknak, hogy elődeink gondoltak a később jövőkre. Kár, hogy a háború, az infláció keresztülhúzta némelyik nemes szándékot.

Történetileg kevésbé értékes, de említésre méltó, hogy a Nyugat-Békési Egyházmegye iratanyaga is itt található. 1949. utáni presbiter és közgyűlési jegyzőkönyveket, a Lelkeszi Munkaközösség iratait, lelkészi munkaterveket, jelentéseket, költségvetési iratokat őrzünk itt. Ide kerültek az utóbbi négy évtized hivatalos aktái, levelezései, jogi ügyekre vonatkozó dokumentumai is. Az egyházmegye előző anyagát - mivel itt Orosházán az esperesség székhelyén nem volt levéltár - az Országos Levéltár vette át. 1995-ben vállaltam ennek a feldolgozását is, ezért maradhatott itt.

Megilletődötten nyitjuk fel a többszáz éves könyveket, nézzük a szabályosan írott sorokat, régi pecsétet az iratokon. Villanásnyi időre találkozunk azokkal a nagyműveltségű lelkészekkel, tanítókkal, akik ezt a temérdek kincset felhalmozták, épségben megőrizték számunkra. Pedig nemcsak az idővel kellett dacolniuk.

Emlékeim a régi evangélikus énekkarról

Rohanó világunkban jól esik visszaemlékezni fiatalkorunkra. Én a régi egyházi énekkarról szeretnék írni az Orosházi Harangszó olvasóinak, hiszen az ének volt kedvenc időtöltésem. Szerepléseinkkel hajdani embertársainknak sok örömet szereztünk, szépérzéküket fejlesztettük és önmagunknak is kellemes órákat szereztünk. Nekem is csodálatos élményt jelentett az ének, gazdaggá tette az életemet.

Valójában már óvodás koromtól kezdve sokszor szerepeltem, minden ünnepségen énekeltem, amióta csak emlékszem. A tehetségemet szüleimtől és nagyanyámtól örököltem, akiknek szintén szép éneklésük volt. Amikor az orosházi evangélikus elemi iskolába jártam, mindjárt az énekkar tagja lettem. A mindenkor hetes egyházi tanítók vezetésével mindig résztvettünk az istentiszteleteken, mentünk a temetésekre énekelni. Amikor elvégeztem az iskolát, szakmát tanultam, majd férjhez mentem, két fiam született. De amikor a gyerekek nevelése mellett egy kis szabadidőm lett, a templomi éneklés mellett örömmel kapcsolódtam be a város kulturális életébe, visszavágyott lelkem a színpadra, az éneklés adta örömet nem pótolta semmi.

A községházán alakult énekkar Szokolay Bálint vezetésével, ide léptem be, mint szoprán szólamú énekes. Akkoriban nagy dolog volt, hogy az énekkarral szerepeltünk a Magyar Rádióban is, Kodály-dalokat adtunk elő.

Az evangélikus egyháznál alakult énekkart Macher Lajos evangélikus tanító vezette, itt is örömmel énekeltem, körülbelül negyvenen lehettünk. Itt a komolyzenének volt vezető szerepe, főként Bach, Brahms, Mozart, Beethoven darabjait, illetve több egyházi zeneszerző műveit tanultuk be. Mivel karnagyunk, Macher Lajos a Petőfi Dalárda vezető karnagya is volt, többünket az ottani énekkarban is szerepeltetett. Közben az évek teltek, évtizedekké váltak, én magam három énekkar munkájából is kivettem a részem.

Sajnos életemben sok egészségi probléma is előfordult, csak kihagyásokkal tudtam a nekem nagyon sok örömet nyújtó énekkari szereplésekben részt venni. A kapcsolatom azonban nem szakadt meg soha az egyházzal, és az énekkari tagokkal sem, hosszú ideig még Tóth László tanító úr vezetésével folytattam énekkari pályámat.

Mire idősebb lettem - sajnos - ezek az énekkarok megszűntek. Én az Istentől kapott jó hangomat most az egyházamban folyó istentiszteleteken kamatoztatom. Tanácsom a fiataloknak is, hogy legalább olyan szívvel és lélekkel dicsérjék az Urat mint én, illetve a korosztályom. Ehhez kívánok magamnak is, és a mostani fiataloknak is jó egészséget és az éneklésben sok örömet.

Benkő Istvánné

Kedves Szülők, Tisztelt Kollégák!

Találkozásaink alkalmával általában az iskola felől közelítjük meg a gyermeket: hogy tanul, halad a tantárgyakban? Jó kérdések, de még helyesebb, ha azt beszéljük meg: milyen a gyermekünk?

Ma egy még fontosabb oldalról nézzük őket: a családi nevelés aspektusából. Vizsgáljuk meg, mit mond a Szentírás a nevelésről, a családról, a gyermekről.

Először is döntsük el, magunk hol állunk! Az iskola nevelési irányában imádságos szívvel a keskeny út vándora akar lenni. Nem homokra, hanem sziklára szeretne építkezni. Amit "pluszként" szoktunk emlegetni, "másnak" hirdetünk, nem ráragasztott dísz az állami követelményekre, hanem egy Krisztus központú szemlélet, alap.

A nevelés elsődleges helye a család. Fel kell Önöknek is tenni a kérdést önmaguk felé: hol áll a családom? A Biblia életünk mércéje? Amely szerint a gyermek: isten ajándéka, gyümölcs, jutalom, ékesség. A keresztyén család akkor jár igazán a Szentírás fényében, ha túlmutat magán: Teremtő Istenére, Megváltó Jézusra. Ha a szülő azt fogalmazza meg tetteivel, szavaival, életével: tarts velem, menjünk együtt a keskeny úton.

Mi nevelésünk célja?

Minden szülő boldogságot kíván a gyermekének. A mi boldogságvágyunk az örökéletre vezérlő cél. Szeretnénk,

- hogy tudjon gyermekünk arról, hogy ő Istennek egyszери, megismételhetetlen, megváltott teremtvénye, akivel az Úrnak jó tervei vannak. Nem véletlen, született, szélsodorta lény, hanem akiért meghalt szeretetből Jézus

- tudja, hogy ezt a szeretetet nem lehet kiérdemelni, hanem kapja ingyen, kegyelemből,

- legyen képes döntő jelentőségű dolgokban fontossági sorrendet tartani,
- tudja megkülönböztetni az értékest a talmitól,
- legyen belső mértéke, mely szabaddá teszi, hogy szolgálai módon ne sodródjék a tömeggel.

A családi példa, az ősminta, ahol láthatja a szülők egymás iránti szeretetét, tiszteletét. Ahol egymás terhét is hordozzák a családtagok, ahol a férj és feleség éppúgy akar tetszeni is párjának, mint udvarlásuk idején. Ahol az édesanya nyugodt, boldog meleg otthon teremtésén fáradozik "mert aki hideg szobából lép ki, az utcán is fázik." Esetleg egy életen át...

Ahol az apa a jó szabályokat, feltételeket, korlátokat meghatározó szeretet. Ketten, együtt a gyermek szemében a tekintély forrásai olyanok, akik maguk Isten tekintélyét elismerik...

A család Isten védelme alatt áll. A Tízparancsolatból három is utasítást ad. (IV., VI., X.) Csak kialakult nézetű felnőtt, Istenképpel, világgéppel, énképpel bíró tud vezetni.

A nevelési metódus a szeretet jegyében teljesedik ki.

- A szeretet türelmes, jóságos - megérti a gyermek lelkét, pszichikai, fizikai állapotát. Ezért akár tanulni is képes a gyermekről.

Akaratfejlesztő, kitartásra, rendre szoktató.

- nem irigyli az időt sem a gyermekétől, szelíd, határozott, önzetlen, ha kell önfeláldozó,

- nem viselkedik bántóan, ígéreteit betartja,

- nem gerjed haragra, de értelmesen fegyelmez a gyermekért.

(Az Úr szolgálja szelíden fenýíti az ellenszegülöket /2 Tim.2:26/)

- ez a szeretet példával nevel: beszédstílusban, életvitelben, az ünnepnapok megszentelésében

- megválasztja társait a nevelésben: az

Anyaszentegyház, az iskolát, a jó könyvet, a barátokat.

Végezetül egyházi tanítói minőségben, egyházam nevében és a magam személyes hite alapján, áldott húsvéti ünnepeket kívánok kedves Mindnyájuknak. Hívogatva a családokat legnagyobb ünnepünkre a templomba. Kereszthalál és Feltámadás ünnep - értünk!

Ez a legfontosabb abból, amit mondani kívántam.

"Mily boldog ház, ahol szülők imádsága

Rád bizza Jézus, a kicsinyeket,

És ahol őket, gyermekek barátja

Hű szeretettel véded, vezeted."

Musztafáné Horváth Györgyi

Elhangzott 1998. március 23-án az Evangélikus Általános Iskola összevont szülői értekezletén

Milyen a mi iskolánk?

Mottó: Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon Lk 12

Szigorú iskola hírében állunk. Sokat követelünk, de igyekszünk sokat is adni. Próbáljuk mindezt türelemmel, szeretettel a gyermekekért. Szeretnénk mindazt megadni, ami egy általános iskolás korú gyermek javát szolgálja. A minőségi tanulás iránti igény kialakulását segítjük, azt, hogy mindegyik képessége szerinti eredményt mutasson fel. Gazdálkodjanak okosan Istentől kapott talentumaikkal, legyen örömük a tanulásban. Felkaroljuk az elesetteket is, intézkedési jogkörünkön belül gondoskodunk a rászorulókról. Egyet nem tudunk azonban felvállalni: az iskolaéretlen, gyenge képességű gyermekekkel mi sem tudunk csodát tenni, a velük született hiányzó tanulási képességet pótolni.

Az ismeretszerzésre és bővítésre a tanórákon kívül szakkörökben biztosítunk lehetőséget - a gyermekek igénye szerint. Itt ismerkednek meg alsóban a számítástechnikával, amit tanítási órán folytatnak felső tagozaton. A magasabb óraszámokban tanult idegen nyelv most kezd szép eredményeket mutatni. A legjobbak: országos nyelvi

versenyen vettek részt gyermekeink, ahol angolból Molnár András /6.a/ II., Lukács Gábor /6.a/ III., Kenéz Anikó /6.a/ V. helyezést ért el. Ugyanitt németből Bódi Ágnes /8.c/ és Homoki Gergő /8.c/ VI., Csizmadia Ibolya /6.b/ XIV. Gál Tünde /8.c/ XXVI., Ambrus Judit /8.c/ XI. lett.

Az evangélikus iskolák között hirdett országos kémia versenyen a II. forduló után Homoki Gergő /8.c/ az első, Pusztai Éva /8.c/ a hatodik helyen áll.

Nemrég zajlott le a városi történelmi vetélkedő, melyet az 1848/49-es forradalom és szabadságharc 150. évfordulója alkalmából szerveztek. Iskolánk csapata /Pusztai Éva, Tóth Zsanett, Görbics Orsolya és Csizmadia Kálmán/ az I. helyen végzett. Egyéni helyezések ezen a versenyen: Pusztai Éva első, Tóth Zsanett második.

A József Attila Általános Iskola is hirdett nyelvi versenyt. Németből Csizmadia Ágnes /5.b/ ötödik, Tóth Adrienn /6.b/ második, Csizmadia Kálmán /8.c/ második helyezést ért el.

Gyermekeink nemcsak az elméleti tárgyakból hirdett versenyeken jeleskednek, hanem más területen is. Például a "FÉKÚT" A Gyermekekért Alapítvány gyermekrajz pályázatán korcsoportjában Baranyai Antal /2.a/ I. díjat, plusz különdíjat kapott, Bara Béla /6.a/ a III., Baksai Zoltán /7.b/ a II., Bokor Hajnalka /8.c/ I. helyezést ért el. A madáretető készítő versenyen városi első helyezést Baranyai Antal /2.a/.

Sportversenyeken is szívesen indulnak a gyerekek. Az ősszel megkezdődött fordulók most folytatódnak. Reméljük, az akkor megszerzett pontok és helyezések száma gyarapodni fog. Néhány kiemelkedő eredmény: 2. osztályos kis focistáink nemcsak lelkesek, hanem ügyesek is. A Farsang Kupán a 0. korcsoport I. helyezettei. Edzőjük szeretetből, ellenszolgáltatás nélkül foglalkozik velük, neve: Szabó János. Ezen a kupán az 5-6. osztályosok VII., a 7.8. osztályosok a IV. helyet szerezték meg. Országos grundbirkózó versenyen Lendvai Zoltán /5.b/ első, országos birkózó versenyen harmadik lett. Karate kupán negyedik helyen végzett Tóth Zsanett. Asztaliteniszben Horváth Éva /6.b/ és Viski Timea /6.b/ különböző szintű versenyeken szerepel kiemelkedően.

A Bartók Béla népdaléneklési területi versenyen Török Annamária /6.a/ első, Laszli Beáta /6.b/ második helyezést ért el.

A versenyekre felkészítő nevelők: történelemből Fehér Borbála, németből Görbicsné Sente Judit, angolból Bacurné Nagy Ildikó, kémiából Dr. Lakos Istvánné, rajzból Dr. Horváth Antalné és Baranyai Antalné, énekből Zsobrákné Horváth Enikő, Sportra Tuskáné Iványi Edit és Szarvas László.

A tanulmányi és versenyeredmények alapján reményteljesen indítjuk a hatosztályos gimnáziumot 1998. szeptember 1-én. Örülünk, hogy gyermekeink megszokott környezetben, nevelőkkel és társakkal folytatják tanulmányaikat - jutnak el az érettségi vizsgáig az intézmény falain belül. Szívonalas és

igényes nevelő-oktató munkával szeretnénk őket főiskolai, egyetemi továbbtanulásra felkészíteni.

A gimnáziumi oktatás feltételeinek megteremtésén is évek óta fáradozunk. Mindez Isten segítségével, az Evangélikus Egyházközség és a Magyarországi Evangélikus Egyház anyagi támogatásával sikerülhet. Tavaly elkészült a tető, az idén folytatódnak a felső szinten a belső munkálatok. Itt lesz az 500 főt befogadó rendezvényterem, 4 tanterem és egy számítógépes terem.

A nyolcosztályos általános iskolai képzés a gimnáziumi oktatás mellett folyik tovább. Ezek a gyermekek ugyanúgy fontosak, ugyanúgy szeretjük őket, mit eddig. A két osztály - a./ és b./ - kettéválása az ő érdekeiket is szolgálja. Mivel tanulási teljesítményük közelebb áll egymáshoz, egyenletesebb terheléssel hatékonyabb munkát lehet végezni - s így jobb eredménynek kell születnie. Reményeink szerint két év múlva közülük lesznek olyanok is, akik különbözettel a gimnáziumi osztályban folytathatják tanulmányaikat.

Milyenek a mi gyermekeink? Jók. Meglátszik viselkedésükön, hogy iskolánk tanulói. A nevelésben szigorúságra törekszünk, tanítjuk a helyes viselkedést. Az illemszabályok elsajátíttatása, gyakoroltatása, betartatása fontos feladatunk. A kulturált, igényes szórakozási forma megismertetésére, elfogadására neveljük gyermekeinket. Ünnepi alkalmakon az egyenruha, hétköznapiakon a köpeny viselése kötelező. Tartást ad, a hovatarozás érzését erősíti. Ebben segítségünkre vannak a szülők. Iskolánkba többnyire egyszerű, szerény családok gyermekei járnak, akiket otthon szeretetteljes légkörben nevelnek. Kapcsolatunk a szülőkkel jó, folyamatos. A szülői értekezletek látogatottak, sok szülő érdeklődik, gyermekük jövője fontos számukra. A fogadóórák előtt ebben a tanévben előadásokon igyekszünk megismertetni velük iskolánkat, az egyházi nevelést, a szülők feladatait - a Biblia tükrében. Szeretnénk segítséget nyújtani az otthoni nevelésben, a családi és iskolai nevelés összehangolásában. Ez új kezdeményezés, kéthavonként tartjuk. Az idén a Parakletos Könyvkiadót is többször hívtuk, így lehetőséget nyújtottunk a szülőknek és gyermekeknek hasznos és tanulságos könyvek megvásárlására.

Végezetül: Iskolai nevelőmunkánk Isten ígéjére építkezik. Szeretnénk hitben megerősödni, lelkiekben gazdag, békességet, szeretetet sugárzó, sokoldalúan művelt gyermekeket kibocsátani, akik az élet minden területén megállják a helyüket, eligazodnak mai bonyolult világunkban. Erre kérjük Isten áldását.

Bízunk Isten megsegítő kegyelmében és abban, hogy céljainkat megvalósíthatjuk az Ő dicsőségére.

Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére. Zsid 12,2

Orosházi Evangélikus Általános Iskola és Gimnázium

OROSHÁZI EVANGÉLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA

OROSHÁZA, Bajcsi-Zs. u. 1.

Tel: 06-68-311-771

Igazgató: Jantos Istvánné

Iskolánk Orosháza egyetlen egyházi iskolája, ezért a város egész területéről és vonzáskörzetéből várjuk szeretettel az ide jelentkező gyermekeket.

**A beíratás áprilisban, a többi iskolával
egyidőben történik, mind a két napon
reggel 8.00-tól délután 6.00 óráig.**

Első osztályosaink tanítói az 1998/99-es tanévben:

**Musztafáné Horváth Györgyi
Rutayné Tóbiás Ibolya**

Érdeklődni lehet a fenti címen és telefonszámon.

HATOSZTÁLYOS GIMNÁZIUM

Az Orosházi Evangélikus Általános Iskola és Gimnázium 1998. szeptember 1-én indítja első hatosztályos gimnáziumi osztályát. Korlátozott számban lehetőség van azon tanulók felvételére, akik jelenleg a hatodik évfolyamba járnak, idegen nyelvet tanulása iránt érdeklődnek, kötődnek valamelyik történelmi egyházhoz.

Részletes felvilágosítás, jelentkezési lap az iskola igazgatói irodájában kérhető /Orosháza, Bajcsy-Zs. u. 1., telefon: 311-771/.

Jelentkezési határidő: 1998. április 30.

A rendkívüli felvétel elbírálására a 20/1997. MKM rendelet 7. par. 11. pontja értelmében 1998. május 15-ig kerül sor, melynek eredményéről írásban értesítjük a szülőket.

Ribár János
esperes

Jantos Istvánné
igazgató

A MODELL-SZEREP ÉS AMI MÖGÖTTE VAN...

Egyházi óvodánkban gyakran téma:

- milyen mércével, milyen eszközök alapján ítéld meg nevelőmunkánkat?

Hiszen nap-nap után mindannyian megmérettetünk Isten előtt keresztyén emberként, embertársaink előtt választott hivatásunkban.

Nagy felelősség, komoly feladat, hogy a hozzánk járó gyermekek szülei érezzék azt is, hogy igyekszünk megfelelni az elvárásoknak.

Az elkövetkező időszak komoly kihívása, hogy óvodánkban is elkezdjük a helyi óvodai programot írni. Ez minden magyarországi óvodában így van ezekben a hónapokban.

Ez a tény azt jelenti, hogy számot kell vetni azzal, amit eddig végeztünk. Ismernünk kell jól azokat a gyermekeket, családokat, ahonnan óvodásaink érkeznek, ugyanakkor az sem mellékes számunkra, hogy mit vár tőlünk a gyülekezet vezetése, mint fenntartóink.

Az igényes pedagógiai munka feltételei adottak, a tartalmat nekünk kell megfogalmazni.

Nagyon fontos, hogy mindjárt az elején világos legyen minden résztvevő számára, mit jelent evangélikus óvodai programot írni, ebben a szellemiségben dolgozni.

Kivételes kegyelem, hogy olyan tanítónk van, aki az egész emberiség számára maradandó, ma is aktuális tanítást hagyott ránk! Jézus Krisztus, mint az embert jól ismerő "valódi pedagógus" csodálatosan gyengéd szeretettel mutatta be, hogyan kell egymással és a gyermekekkel, a legkisebbekkel bánnunk, ha Őt akarjuk követni.

A mindennapok örömei, próbatételei, kihívásai formálnak bennünket és gyermekeinket is.

Van mit tanulnunk, elsősorban nekünk, hogy utána modellek lehessünk óvodásaink, környezetünk számára, hiszen a gyerekek önkéntelenül követik a szeretetet, együttérzést, segítőkészséget közvetítő felnőttest.

Nagyon fontos, hogy mi mindig meglássuk, hogy egy kisgyermeknek egy-egy élethelyzetben éppen mire van szüksége. Ilyenkor kell úgy Jézushoz vezetni, törődni vele, hogy rajtunk keresztül is meglátszódjon, Urunk kezébe tesszük le gondjainkat, életünket.

A jövőt tervezve, komolyan vesszük a Bajor Egyházzal felvett kapcsolatunkat. Tapasztalataikat igyekszünk hasznosítani, ha szükséges, átvenni.

A magyarországi evangélikus óvodák szakmai munkájának összefogását a jövőben még intenzívebben szeretnénk felvállalni, így értelmezve modell-szerepünket.

Végül is igazán akkor válik teljessé az óvodai évek pedagógiai munkája, ha Urunk áldása van szolgálatunkon, mert Ő képes arra, hogy megerősítsen bennünket, hogy bizalommal ráhagyatkozva végezzük munkánkat.

Reményeink válnak és válhatnak valóra így!

Hisszük, hogy a FELTÁMADÁS fénye a Hajnal Óvodát is beragyoghajta!

Kérjük és kívánjuk, hogy így legyen!

Nagy az Ő szeretete irántunk, az Úr hűsége örökké tart. Dicsérséjétek az Urat!

/Zsolt. 117,2/

Révészné Tóth Erzsébet
óvodavezető

Az egyház humora

TESSÉK HAZAENGEDNI

A hatvanas évek második felében történhetett. Az orosházi evangélikusok körében tovább folyt a gyülekezet lelki építése. Benkő István kollégámmal együtt szívesen látogattuk a családokat, a kórházat, sőt a szociális otthont is. Az alábbi történetet az egyik kórházi látogatásom után jegyeztem fel:

A látogatásra az egyik bibliaórán kértek meg. Elmondták, hogy hűséges, templomos öreg néni, akit fel kell keresnem. Elmondták azt is, hogy otthona egyszerű, tiszta, gyermekei között él, akik nagyon szeretik, de magas kora miatt sok gond van vele.

Elmentem a kórházba, lánya is ott volt, a beszélgetés nehezen indult, mert a néni nagyothallott. De tisztán, világosan, értelmesen beszélt.

- Hány éves? - kérdeztem. Erre ő erőteljesen válaszolta:

- Betöltöttem a 95-öt!

A múlt sok-sok eseményére visszaemlékezett és megjegyezte:

- Most igazán érdemes élni. Gyönyörűek a kirakatok és szép házak épülnek.

- Be szokott járni a néni a városba?

- Be lelkem, mert sok új dolgot látok.

Lánya közbeszólt: - A múltkor is az áruház előtt találtuk meg, épp a mentőbe tették, mert elesett és három bordája eltört. Kórházba került. A szép és modern kórházban nyomban kezelés alá vették, és egy három ágyas kórteremben kapott ágyat.

- Megröggönyöztek - mondja. Nagyon jók hozzám, de mégis csak a legjobb otthon.

Nem akarták hazaengedni, de ő egyre csak azt hajtogatta, csak otthon tud meggyógyulni.

A főorvos mindent elkövetett, hogy maradjon.

- Néni, csak itt tud meggyógyulni! Miért akar hazamenni?

- Itt doktor úr? Itt nem lehet meggyógyulni!

Az egyik ágyban egy 62 éves, a másikban egy 65 éves asszony feküdt. Rájuk mutat: - Ezek miatt nem lehet meggyógyulni, mert ez a két vénasszony folyton nyöszörög.

id. Koszorús Oszkár

Téli kántorképző tanfolyam

Negyedik alkalommal szerveztünk téli kántorképző tanfolyamot Orosházán. A tanfolyam '97. október 24-én indult, és '98. március 28-ig fog tartani. 12 résztvevő volt, közülük egy orgonista, akit januártól felvettek a nagykőrösi tanítóképző kántor szakára. A hangszeres oktatáson kívül volt énektanulás /himnológia, szolfézs/, összhangzattan, bibliaismeret. Bibliaismereti alkalmakkor a **Zsoltárok könyvéről** tanultunk általánosságban és egy munkafüzet segítségével beszélgettünk a kijelölt zsoltárokról. Arra kaptunk választ, hogyan és milyen alkalmakkor szólíthatjuk meg Istent. Tanulság volt számunkra, hogy az ígét nem csak hallgatnunk kell, hanem fontos az is, hogy válaszoljunk Istennek, beszélgető viszonyban legyünk vele. A zsoltárok megtanítanak bennünket a válaszáadásra. Mivel a Zsoltárok könyvét a zsidó istentiszteleteken használták, ennek kapcsán beszélgettünk a mai magyar evangélikus istentisztelet liturgiájáról. Egy alkalommal pedig elemeztük J.S. Bach: *Isten, ó szent Isten* korál versszakaira írt partitúráját. Azt figyeltük meg, a zenében milyen kifejező eszközökkel él a szerző, amikor zenei síkról szemléli az egyes versszakok mondanivalóját. Külön színfoltja volt a tanfolyamnak a **szeretetvendégség**, amit február 25-én tartottunk. Célja az volt, hogy "vendégül lássuk" a gyülekezetet és elsősorban azokat, akik a nyári tanfolyamokon olyan hűségesen segítették munkánkat. Ezért a tanfolyam előadói, hallgatói és a Korál Alapítvány résztvevői hozták a süteményeket, főzték a teát, terítették, mosogattak, de volt erőnk a szolgálatra is. Énekkari és hangszeres darabokat, verset hallhattunk, egy rövid jelenetet láthattunk az istentiszteleti részben. Az "istentisztelet" után pedig személyes hitvallások hangoztak el a kántori szolgálattal, és az elmúlt tanfolyamokkal kapcsolatban. Az elméleti **vizsgákon** már túlvagyunk, 28-án, délelőtt 10.00 órakor kerítünk sort a záróistentiszteletre, hangszeres bemutatóra. Röviden ebben a néhány sorban adjuk tudtul a gyülekezet számára, hogy milyen munka folyik tanfolyamainkon. Kérjük továbbra is a gyülekezet szeretetteljes, imádságos támogatását, miközben megköszönjük az eddigi működési lehetőséget.

Sz.É.

Közérdekű sorok

Szomorú emlékezés

1823. január 22. Kölcsey Himnuszának keletkezése - ebből az alkalomból ünnepi, vallásos délutánt tartottunk január 25-én vasárnap délután a gyülekezeti teremben, hiszen a jelzett dátum éppen 150 évvel ezelőtti. Csomor Józsefné "A kultúra napja" alkalmából mondott szép beszéde után Skorka Katalin segédlelkész tartott értékes előadást a Himnusz megzenésítésének történetéről.

A Himnusz szellemisségéről, filozófiájáról tartott ún. ünnepi előadás felvázolta a csodálatosan mély filozófiai költemény mondanivalóját. S az előadás befejező része így hangzott:

"Fájó szívvel énekelem a Himnusz - mert ébredésre lenne szükség, nemzeti eszmélésre! Sem az egyén, sem a nemzet nem marad fenn lelki kapaszkodó, azaz vallásos hit nélkül. Tehetetlennek érzem magam: teli torokból szeretném odakiáltani mindenkinek, hogy emberek értsétek meg, magyar megújulás nem lesz vallási megújulás nélkül Ertsétek meg és higgyétek el, Isten nélkül elveszik ez a nemzet.

Járjuk az óvodákat, hogy mi is gyermekeket, diákokat toborozunk evangélikus iskolánkba. Érezni olykor az elidegenedett szellemet, és én kétségbeesetten magyarán, hogy nem egyszerűen a gyermekek neveléséről van szó, amikor a vallásos nevelést kínáljuk, hanem a magyar jövődőről van szó. Vallása nélkül szétesik ez a nemzet.

Rázd fel Isten a magyart - nem tudom, hogyan ... Pessimista vagyok, mint Kölcsey, de hitemet őrizgetem hűen, hogy eljön egyszer az áldás és mégis csak lesz magyar megújulás - lélekben, hitben, szeretetben." (RJ)

Hangulatkeltő TV műsor

Többen is beszámoltak arról a nem éppen dicséretes, korunkra annyira jellemző csúsztatásokkal élő TV műsorról, amelyet a jól fészült, úriember látszatát keltő Horváth János vezet a közszolgálati TV képernyőjén (látszólag) "Ön dönt..." címmel. 1998. március 22-én, vasárnap este egy tipikusan jehovista problémát táltak úgy, mintha az az egész keresztyénségre vonatkozatható lenne. Ugyanis műveltebb körökben közismert, hogy a Jehova tanúi egy teljesen hamis, téves bibliaértelmezés, egy teljesen laikus módon kifecamított igeértelmezés miatt nem járulhatnak hozzá a véradáshoz, illetve kapáshoz. Így bekövetkezhet, hogy jehovista hozzátartozó meghal, mert nem kaphat vért. Ezt a problémát tárgyalta az "Ön dönt..." játéka.

Ezt a felfogást minden történelmi egyház döbbenet nézi és egyáltalán nem támogatja, hiszen a vért és az életet azonosítani teljesen helytelen és silányan primitív gondolkodásra vall.

De a TV műsor vezetője és résztvevői egyáltalán nem helyeztek hangsúlyt arra, hogy kiderüljön, ez a probléma nem a keresztyén hit problémája, hanem a jehovistáké, akik nem tekinthetők keresztyénnek sem. Így a műsor a vallási kérdésekben teljesen műveletlen átlag magyar polgárt félrevezette ravaszul hazug állításával, mintha ez

a felfogás az egész keresztyénség felfogása lenne. Természetesen, akiknek minimális vallási ismeretük van, azok tudhatták, miről és kikről van szó.

Am a műsor óta a felnőtt-keresztyélésre való felkészülést akarta valaki abbahagyni, mondván, ha ilyet követel az egyház, akkor ő ezt nem tudja vállalni. Hazánk és médiánk morális színvonalát ragyogóan mutatta be ez a szórakoztatónak szánt műsor.

Áldásos esték és méltó ünneplés

Bőjti sorozatot hallgattunk Dr. Szabó Lajos teológiai tanártól 1998. március 12-14. között esténként az elég szép létszámú gyülekezettel közösen. Különösen öröm töltötte el a szívünket 1998. március 15-én, vasárnap délelőtt, amikor több százan voltunk a templomunkban, és együtt kimehettünk a Történelmi Emlékparkba koszorúzni - az 1849-es kőhöz tettük le az emlékezés koszorúját, ahol Benkő Pál egyházközségi felügyelő mondott rövid beszédet. A nagy létszámú gyülekezet meghatóan szépen énekelte el a nem könnyű dallamú Szózatot. A Himnusz a templomban hangzott el.

Székesfehérvári kirándulás

1998. március 21-én gyülekezetünk 10 tagú diakóniai csoportja visszaadta a székesfehérvári gyülekezet tavaly őszi látogatását. Tóth Lenke és Lázár Pálné jeleskedtek az alkalom megszervezésében, és a résztvevők igazi testvéri élményekkel gazdagodva térhettek haza. Nagyon fontos, hogy a gyülekezetünkben is működjön olyan un. diakóniai csoport, amelyik önzetlen szeretettel fordul a magányos és elesett emberek felé. Főállásban végzi ezt a munkát Vági Lászlóné Ilonka immár másfél esztendeje, de egyedül nem győzheti a sok látogatást, ezért olyanok segítségét kérjük a továbbiakban is, akik bármilyen szolgálatot képesek és hajlandók vállalni az elesett és magányos emberekkel kapcsolatosan. Várjuk a jelentkezőket.

Idén se felejtjük el...

Szinte kampányra emlékeztető hírverést csináltunk tavaly az egyházfenntartói járulék miatt és köszönettel nyugtázzuk, hogy nem volt teljesen hiábavaló. Az előző évekhez képest többen megértették kérésünket és eleget tettek annak. Így szépen emelkedett a járulékok és az adományok összege is, de még mindig vannak olyanok, akik nem reagáltak a kérésünkre.

Ezért egyrészt az idén is nagy szeretettel kérjük a Testvéreket arra, hogy a nyugdíjasok havi 100.- (évi 1.200.-), a dolgozók havi 200.- (2.400.-) összeget fizessenek. Ezt az összeget természetesen rugalmasan kell kezelni, hiszen csak egy alapösszeg - ha valaki annyira csekély nyugdíjjal rendelkezik, hogy a havi 100.- Ft. is megterhelő, akkor ezt megértéssel kezeljük. Ha valaki viszont jobban keres az átlagnál, köszönettel vesszük a nagyobb összegű járulékot.

Másrészt szeretettel kérjük azokat is, akiknek kezébe kerül ez a Harangszó, hogy kapcsolódjanak bele a

járulékfizetők közösségébe, hiszen még a sok kicsi is nagy segítség lehet. Az egyházközség életét döntő módon a gyülekezeti tagok határozzák meg (perselypénz, járulék és adományok összege).

Ne felejtjük el, ezekkel az anyagi támogatásokkal Isten ügyét segítjük elő, vagy hiánya esetén azt akadályozzuk.

Konfirmandusainkról

Jelenleg 36 konfirmandus készül a konfirmációra. Örömmel tekintünk a konfirmandus tábor elé: 1998. április 4-8. között a dunántúli Nagyveleg egykori kúriaépületében táborozunk, hogy ezzel is hozzájáruljunk a lelki életünk elmélyüléséhez, illetve a közösség formálásához. A konfirmáció vizsga időpontja *április 25. szombat délután 16 óra, az ünnepi istentisztelet* április 26. vasárnap délelőtt 10 óra.

Mind a vizsgára, mind az istentiszteletre nagy szeretettel hívjuk a gyülekezet tagjait. Egy ilyen vizsgán azért is érdemes részt venni, mert a saját hittani ismereteink felelevenítésére is nagyon hasznos egy ilyen alkalom.

ÖRÖMHÍR

A Vasárnapi Iskolai Szövetség Evangéliumi gyermeklapjának idei 1. számában olvastuk a következő történetet "Milyen országhoz tartozom?" címmel a Lk 2,49. "Az én Atyám dolgaival kell foglalkoznom" igéje alapján:

IV. Frigyes Vilmos porosz király egyszer meglátogatott egy iskolát. Kicsit vizsgáztatni akarta a gyermekeket, ezért felmutatta egyik ujját, melyen egy gyönyörű, drágaköves gyűrű ékeskedett.

Melyik országból való ez? - kérdezte.

A drágakő a királyok birodalmából való! - felelték a gyerekek.

Ház ez? - vett elő egy narancsot a zsebéből.

A növények birodalmából - mondták a gyerekek.

Hát ezek? - lépett a falitáblához, melyek tarka madarak voltak.

Az állatok birodalmából! - kiabálták a kicsik. Ekkor a király magára mutatott és feltette a következő kérdést: És én melyik országhoz tartozom? Egy ideig csend volt, de végül felállt egy kislány és ezt mondta:

A mennyek országához.

Rövid megjegyzés: az ember nem drágakő, nem is növény, de nem is állat! Mi Isten gyermekei vagyunk, ezért Isten Országát kell keresnünk!

Felhívjuk azoknak a Testvéreknek a figyelmét, hogy akik ezt a gyermekújságot szeretnék megrendelni a gyermekik számára, hogy évente hat számban jelenik meg, és az előfizetési díja egy évre 360.- Ft. Megrendelhető: Előd Erika, 1399 Budapest, Pf. 701/906 címen, vagy a 326-54-94-es telefonszámon. A gyermekek számára nagyon kedves és tartalmas újság.

Szerkesztő

GYÜLEKEZETI HÍREK

KERESZTELES

Kotolák Sándor és Gulyás Szabó Judit leánya: ANITA JUDIT 1997. december 25-én
 Szücs János és Szabó Ildikó Médea fia: GÁBOR FERENC 1997. december 25-én
 Sarkadi Norbert és Kelemen Anita fia: TAMÁS 1997. december 25-én
 Varga Mihály és Csík Julianna fia: DÁNIEL 1998. január 31-én
 Szabó Imre és Orosz Zsuzsanna Margit fia: GÁBOR SÁNDOR 1998. február 15-én
 Molnár Zoltán és Kis Veronika leánya: IMOLA 1998. február 15-én

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A GYERMEKEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

ISTENTISZTELETI ÉS GYÜLEKEZETI ALKALMAINK VÁLTOZATLAN
 IDŐPONTOKBAN!
 HÍVJUK ÉS VÁRJUK!

TEMETÉSEK

1997. december 13- 1998. március 11-ig

Gombkötő Lajosné/Bors Zsuzsanna 84/, Mészáros Irén/56/, Paulik István/77/, Hudák Györgyné/Tarapcsik Gyöngyi Julianna 54/, Szabó Bálint Lajos/38/, id.Péter Mátyásné/Bánki-Horváth Etelka 92/, Dr. Balogh József/74/, Kocsondi Lajos/90/, ö.Szabados Istvánné/Kulcsár Katalin 83/, Zalai Ferencné/Bus Julianna 78/, Andó Mátyás/76/, ö.Szokolai Mihályné/Horváth Julianna 94/, ö.Jankó Istvánné/Szabó Julianna 79/, Mikó Lajos/63/, Mészáros Istvánné/Irimie Rozália 84/, Kun Sándor/94/, Fekete Imre/57/, Bakos Pál/77/, ö.Farkas Józsefné/Kulcsár Margit 82/, Vass Györgyné/Ágoston Julianna 70/, Gombkötő Jánosné/Rideg Julianna 75/, Gulyás Kálmánné/Nagy Irén Etelka 79/, Szendi Horváth Sándor József/70/, ö.Megyik Pálné/Horváth Erzsébet 86/, Németh Lajosné/Gombkötő Julianna 76/, Csonka Béla/75/, Horváth Sándor/92/, Horváth Antal/69/, Kövér Imre/23/, Csizmadia Sándor/76/, ifj.Juhász József/39/, Szepesi Lajosné/Sándor Rozália 94/, ö.Gombkötő Imréné/Horváth Erzsébet 63/, Szilasi József/90/, Koncseg István/90/, Kiss Géza/65/, Pántye Jánosné/Deák Gizella 63/, Gabnai István/80/, Ágoston József/85/, ö.Madarász Kálmánné/Görbics Piroska 74/, ö.Fekete Sándorné/Tóth Eszter 86/, Horváth Sándor/84/, ifj.Szekeres János/46/, ö.Gabnai Antalné/Rajki Julianna 78/, Pusztai Lajos/75/, Csizmadia Mihály/78/, Szikora Lajos/74/, Berta Györgyné/Fekete Margit 75/, Gulyás Kálmán/83/, ö.Dénes Istvánné/Zábrák Julianna 92/, Pilesz Józsefné/Gelegonya Julianna 76/, Szabó Gyula/73/, Varga Pálné/Hrabovszki Mária 57/, Nagy János/84/

“A VILÁG ELMÚLIK... DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSZI,
 MEGMARAD ÖRÖKKÉ”

(1.Jn.2,17)

Harangszó ujságunkra a következő testvérek adakoztak:

1997. december 13- december 31-ig

Papp Vilmosné	1.000
Nagy Dénesné és Kovács Lászlóné	500
Gombkötő Pálné	500
Szabó Jánosné	300
Fürst Enikő	500
Sárközi Bálintné	500

Borsiczki Józsefné	500
Nyerges Pálné	500
Dominkó Sándor	500
Macher Lajosné	500
Rajki Istvánné	1.000
Tóth Lenke	1.000
Istennél tudvalévő két testvérünk	600

1998. január 1- március 11-ig

Csizmadia Andrásné	1.000	Szekeres Istvánné	500
Bakk Sándorné	1.000	Kovács Ferencné	500
Szemenyei Béla	600	Gombkötő János	1.000
Baranyai házaspár	500	Török Pálné	1.000
Szula Lajos és neje	500	Szemenyei János	500
Kovács Ferenc és neje	1.000	Balogh Sándorné	500
Gombkötő Pálné	1.000	Nagy Lajos	1.000
Kardoskuti gyülekezet	1.000	Gulyás Kálmán	1.000
Kiss Józsefné	500	Szikora József	1.000
Péterfia Zoltán / Pécs	2.000	Tóth Lenke	1.000
Brebovszki Gyula	2.000	Evangélikus Iskola	1.500
Ravasz Antalné	500	Benkő Istvánné	500
Kunszeri Miklósné / Kiskunhalas	1.000	Fábri Ilona	1.000
Deák Ferencné	1.000	Flór Mihály és neje	1.000
Istennél tudvalévő nőtestvérünk	2.000	KÖSZÖNJÜK! ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN AZ	
Rédai Ilona	500	ADAKOZÓKON!	
Györgyi Bálint	1.000		
Fürst Beáta	2.000		
Sólyom Lajosné	500		
Dr. Kiss Elemér /Székesfehérvár	500		
Balogh Istvánné	1.000		
Keller Józsefné	300		
Vági Lászlóné	1.000		

Tümezei Erzsébet Gondok a magaslaton

*Milyen jó hegymászók a gondok!
A magaslatra is felérnek.
Szögescipőben, könnyű bottal
nekivágnak a meredélynek.
Hogy kipihenjék magukat,
hirtelen a hátadra ülnek.
Hiába mennek a hegyekbe,
akik előlük menekülnek.*

*Se hegy, se völgy, se csendes erdő,
nincs rejtek, ahol rád nem lelnek.
Csak egy helyen van gondtalanság,
gyermeki jó sor: Jézus mellett.*

*Ki minden gondját ráveti,
élhet akárhol: síkon, dombon,*